

Resuméer 2014

Køn

Afskedigelse under orlov og graviditet

[J. nr. 2012-6810-55108](#)

En elektriker blev afskediget fra sit job fem dage efter, at han havde meddelt sin arbejdsgiver, at hans kone var gravid. Begrundelsen for afskedigelsen var manglende arbejde. Det blev ikke oplyst, hvorfor netop klager skulle afskediges. Der forelå ikke dokumentation dateret forud for afskedigelsen for, at klager ikke udførte sit arbejde godt nok. Nævnet fandt, at indklagede ikke havde bevist, at afskedigelsen af klager, ikke helt eller delvist skyldtes hans kones graviditet.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 360.000 kr., svarende til ni måneders løn.

[J. nr. 2013-6810-00512](#)

En gravid kvinde, der var under uddannelse til pædagogisk assistent, fik ophævet sin uddannelsesaftale, mens hun var i praktik, på grund af for meget sygefravær. En del af fraværet skyldtes en lav blodprocent på grund af graviditeten. Nævnet fandt, at indklagede ikke havde godtgjort, at opsigelsen ikke var helt eller delvist begrundet i klagers graviditet. Opsigelsen var derfor i strid med ligebehandlingsloven.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 50.000 kr., svarende til ca. seks måneders løn.

J. nr. 2013-6810-04254

En ejendomsmægler blev afskediget kort før, han skulle afholde fædreorlov. Klager fik til at begynde med ingen begrundelse for afskedigelsen. Det viste sig senere, at der blandt andet var uenighed mellem parterne om kørepenge og klagers motivation. Indklagede var også utilfreds med klagers manglende omsætning. Nævnet fandt, at klager havde løftet bevisbyrden for, at afskedigelsen helt eller delvist skyldtes klagers ønske om at afholde forældreorlov. Nævnet lagde vægt på, den korte periode mellem klagers afskedigelse og start på orlov, og at klager ikke før afskedigelsen havde modtaget klager over sit arbejde.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 300.000 kroner, svarende til ni måneder løn.

J. nr. 2013-6810-04957

En gravid Lead Management Coordinator blev afskediget under sin graviditet. Indklagede reducerede over en periode på næsten halvandet år sin medarbejderstab med 82 personer. Blandt disse blev to andre i klagers afdeling fyret, mens en tredje blev omplaceret. Indklagede vurderede, at klager var én af dem, der bedst kunne undværes i afdelingen på grund af manglende kompetencer og arbejdsopgaver samtidig med, at klager tidligere havde modtaget både en mundtlig og en skriftlig advarsel.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-07113

En salgskordinator hos en hotelkæde blev afskediget, mens hun var på barselsorlov. Årsagen var, at klagers stilling blev nedlagt på grund af omstruktureringer. Indklagede havde før overdragelsen ikke haft en medarbejder i klagers stilling. Klager fik herefter tilbudt den mest sammenlignelige stilling. Det var en stilling, hun havde haft før virksomhedsoverdragelsen. Da klager takkede nej, blev hun afskediget. Nævnet fandt, at der ikke var påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at klager havde været udsat for forskelsbehandling.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-07122

En assistent i en forsikrings- og pensionsvirksomhed blev afskediget kort efter, at han meddelte, at hans kone var gravid, og at han ønskede at holde orlov i forbindelse med fødslen. Indklagede begrundede afskedigelsen med nedskæringer, og at klager var den, der bedst kunne undværes. Indklagede skal løfte bevisbyrden for, at afskedigelsen ikke helt eller delvist var begrundet i det forhold, at klagers kone var gravid, og at klager ønskede at holde orlov. Nævnet fandt, at klager ikke havde løftet den bevisbyrde. Nævnet lagde vægt på, at indklagede ikke i tilstrækkeligt omfang havde redegjort for, hvorfor de andre medarbejdere var bedre kvalificerede end klager.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 320.000 kr., svarende til ni måneders løn.

J. nr. 2013-6810-10056

En receptionist på et hotel blev afskediget, mens hun var på barsel. Her var tale om to indklagede, idet der skete en virksomhedsoverdragelse mellem indklagede 1 og indklagede 2. Der var tvivl om, hvem af de indklagede, der var klagers arbejdsgiver på afskedigelsestidspunktet. En afklaring af dette kunne kun ske ved parts- og vidneforklaring.

Nævnet kunne derfor ikke behandle klagen.

J. nr. 2013-6810-11500

Det var i strid med ligebehandlingsloven, at en handicaphjælper i et botilbud blev afskediget, mens hun var på forældreorlov. Indklagede havde ikke godtgjort, at det ikke var muligt at omplacere klager til en anden stilling.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 220.000 kr., svarende til ni måneders løn.

J. nr. 2013-6810-12223

En syerske blev afskediget fra sit job i en brudekjolebutik under sin barselsorlov. Afskedigelsen skyldtes, at butikken outsourcete sin syafdeling. Klager mente, at hun i stedet kunne forflyttes til en stilling som salgsassistent, men da klager ikke søgte stillingen, fandt nævnet, at indklagede ikke havde handlet i strid med ligebehandlingsloven.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-13955

En HR-manager blev afskediget efter, at han havde indgivet ønske om forældreorlov. Begrundelsen for opsigelsen var underskud i virksomheden. Der var tidligere på året opsagt to sælgere. Nævnet fandt, at klager ikke havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at han havde været udsat for forskelsbehandling.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-13966

En jurist blev afskediget kort tid efter, han havde varslet, at han ville holde forældreorlov. Afskedigelsen skyldtes nedskæringer hos indklagede. Indklagede fremlagde et notat, der viste, at man forud for afskedigelsen havde vurderet, at klager var én af de medarbejdere, der bedst kunne undværes fagligt.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-14615

En medarbejder i en dyrehandel blev afskediget kort tid efter, hun havde fået foretaget en abort. Indklagede begrundede afskedigelsen med, at de var utilfredse med klager, og at dette var blevet påtalt over for klager flere gange. Klager bestred, at hun havde modtaget klager over sin arbejdsindsats. Nævnet fandt, at den tidsmæssige sammenhæng mellem aborten og afskedigelsen skabte en formodning for, at klager havde været udsat for forskelsbehandling, men det var også nævnets vurdering, at spørgsmålet om, hvorvidt indklagede havde løftet bevisbyrden, kun kunne afklares ved hjælp af parts- og vidneforklaringer.

Nævnet kunne derfor ikke behandle klagen.

J. nr. 2013-6810-16261

En journalist blev afskediget kort tid efter, at hun var vendt tilbage fra barselsorlov. Det avistillæg, som klager havde skrevet for, var under barselsorloven ændret fra at være et redaktionelt brand til at være et kommercielt brand. Klager afslog tilbud om en anden stilling på avisen. Nævnet fandt, at klager ikke havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at klagers afskedigelse skyldtes, at hun havde været fraværende på grund af barselsorlov.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-18602

En undervisningsassistent på et museum blev afskediget under sin barselsorlov med henvisning til, at hendes arbejdsopgaver ophørte i forbindelse med en midlertidig flytning. Nævnet fandt, at det ikke var godtgjort, at alle klagers arbejdsopgaver var bortfaldet, og at klager var den, der bedst kunne undværes. Indklagede havde derfor ikke løftet bevisbyrden for, at klagers barselsorlov ikke helt eller delvist havde betydning for afskedigelsen.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 300.000 kr., svarende til ni måneders løn.

J. nr. 2013-6810-24333

Det var ikke i strid med ligestillingsloven, at en gravid fysioterapeut fik opsagt sin aftale om leje af praksisret på en fysioterapiklinik. Indklagede begrundede opsigelsen af aftalen med, at de af økonomiske årsager ønskede at samle kapacitet på ét ydernummer. Nævnet fandt, at der ikke var grund til at tro, at der var sammenhæng mellem klagers graviditet og opsigelse.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-28217

En gravid arkitekt blev afskediget fra en mindre tegnestue på grund af arbejdsmangel. Indklagede havde før afskedigelsen spurgt de to ansatte, om de ville være indstillede på at gå ned i tid. Dette sagde klager nej til, og begge de ansatte arkitekter blev herefter afskediget. Nævnet fandt, at indklagede havde løftet bevisbyrden for, at klagers afskedigelse ikke var i strid med loven.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-28218

En BPA-hjælper blev afskediget under sin graviditet. Afskedigelsen skete efter, at klager havde meldt sig syg fra sine indledende prøvevagter på grund af graviditetskvalme. Indklagede svar hertil var, at hun i så fald ville finde en anden hjælper. Nævnet fandt, at indklagede ikke havde løftet bevisbyrden for, at klagers afskedigelse ikke var helt eller delvist begrundet i klagers graviditet.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 50.000 kr.

J. nr. 2013-6810-40262

Det var i strid med ligebehandlingsloven, da en revisionsassistent blev afskediget under sin graviditet. Klager blev sygemeldt i februar 2013. Under sygemeldingen orienterede hun i en mail indklagede om, at hun var gravid og derfor ikke var i stand til at arbejde på ubestemt tid, da hun havde kraftig kvalme og hovedpine. Klager blev opsagt med henvisning til 120-dages reglen. Nævnet lagde til grund, at indklagede havde kendskab til, at klagers sygdom helt eller delvist var begrundet i hendes graviditet, og at indklagede derfor havde handlet i strid med ligebehandlingsloven ved at afskedige hende.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 190.000 kr., svarende til ni måneders løn.

J. nr. 2013-6810-40476

En gravid chefsekretær blev afskediget. Afskedigelsen skyldtes nedskæringer på grund af, at indklagedes bevillingssum blev reduceret. Da klager fik besked om påtænkt afskedigelse, var indklagede ikke bekendt med klagers graviditet. Indklagede havde ved afskedigelsen lagt vægt på en række saglige grunde, der godtgjorde, at lige netop klager var den medarbejder, der bedst kunne undværes.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-40813

En studerende, der havde et fritidsjob på en restaurant, fik ikke tildelt vagter, efter hun havde meddelt indklagede, at hun var gravid. På baggrund af indklagedes beskeder i form af Sms'er til klager, fandt nævnet, at klagers graviditet var medvirkende til, at hun efterfølgende blev sagt op.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 20.000 kr., svarende til ni måneders løn.

J. nr. 2013-6810-42130

En sekretær hos et revisionsfirma blev afskediget, mens hun var sygemeldt på grund af sin graviditet. Arbejdsgiveren stod over for en stor nedskæringsrunde. Indklagede anførte, at klager blev afskediget efter en grundig vurdering af hendes og hendes kollegaer. Indklagede fremlagde ikke beviser for de kriterier, de havde lagt vægt på ved afskedigelsen.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 170.000 kr., svarende til seks måneders løn.

J. nr. 2013-6810-43217

Klagen drejede sig om en rengøringsvikar, der ikke fik opgaver efter, at hun havde meddelt sin arbejdsgiver, at hun var gravid. Der var to indklagede i sagen. Indklagede 1 var klagers første arbejdsplads, hvor hun blev afskediget på grund af selskabets økonomiske situation. Selskabet er efterfølgende gået konkurs, og denne del af klagen blev derfor afvist. Indklagede 2 var klagers seneste arbejdsplads. Indklagede 2 forklarede, at grunden til, at klager ikke fik vagter, var, at hun aldrig tog telefonen. Da der var uenighed om hændelsesforløbet, var det nødvendigt med bevisførelse i form af parts- og vidneforklaringer.

Nævnet kunne derfor ikke behandle klagen.

J. nr. 2013-6810-49704

En kvinde, der var ansat som pakkerimedarbejder, blev afskediget i forbindelse med, at hendes afdeling blev outsourcet til Polen. Hun var på tidspunktet for afskedigelsen på udskudt orlov. Alle medarbejdere i afdelingen blev afskediget, men to af de afskedigede medarbejdere blev efterfølgende ansat i en anden afdeling hos indklagede. Klager blev ikke genansat. På tidspunktet for genansættelserne var klager ikke længere på orlov. Nævnet fandt, at indklagede havde godtgjort, at afskedigelsen af klager ikke var begrundet i hendes afholdelse af orlov. Klager havde heller ikke påvist faktiske omstændigheder, som gav anledning til at formode, at afholdelse af orlov helt eller delvist var årsag til, at hun ikke blev genansat.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-49749

En socialpædagog blev sygemeldt, efter at hun blev sparket i ryggen af et barn. Hun havde som følge heraf et højt sygefravær og blev senere afskediget på grund af fraværet. Indklagede havde ikke mulighed for at omplacere klager, da hun ikke ønskede at arbejde med udadreagerende børn. Beslutningen om at afskedige klager var truffet, før klager orientrede indklagede om, at hun var gravid.

Klager fik ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-49752

En lægesekretær på en kirurgisk afdeling fik under sin barselsorlov besked om, at hendes arbejdstid var blevet ændret, og at hun skulle tilknyttes et andet afsnit på afdelingen. Klager valgte derfor at fratræde sin stilling kort efter, at hun vendte tilbage fra barselsorlov. Nævnet fandt, at ændringen af klagers mødetid måtte anses for at være en væsentlig ændring i relation til retten til at vende tilbage til samme arbejde. Indklagede oplyste, at ændringen skyldtes, at alle lægesekretærer skulle være til stede i det tidsrum, hvor der var patienter. Nævnet fandt, at dette kriterium var sagligt og rimeligt, og ændringen af arbejdsvilkårene var derfor ikke i strid med Ligebehandlingsloven.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-55390

En gravid kvinde blev afskediget i prøveperioden, efter at hun havde meddelt indklagede, at hun var gravid. Indklagede havde ikke dokumenteret, at de forud for afskedigelsen havde tilkendegivet overfor klager, at hun ikke varetog stillingen på tilfredsstillende måde. Der var ikke i øvrigt oplysninger, der underbyggede, at klager ikke havde den nødvendige erfaring eller evner til at varetage stillingen på tilfredsstillende måde. Indklagede havde derfor ikke godtgjort, at afskedigelsen af klager ikke helt eller delvist var begrundet i klagers graviditet.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 145.000 kr., svarende til seks måneders løn.

J. nr. 2014-6810-09204

En teamleder ved et rederi blev afskediget under sin kones graviditet. Opsigelsen skete i forbindelse med en større afskedigelsesrunde, og klager var skyld i væsentlig større kassedifferencer i færgens restaurant og bistro end de andre teamledere. Oplysningerne var ikke bestridt af klager.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2014-6810-14030

En gravid sygeplejerske blev afskediget med henvisning til hendes høje sygefravær. En del af fraværet hang sammen med graviditeten. Nævnet fandt, at arbejdsgiveren ikke havde løftet bevisbyrden for, at opsigelsen af sygeplejersken ikke var begrundet i hendes graviditet.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 170.000 kr., svarende til seks måneders løn.

J. nr. 2014-6810-19858

Det var i strid med ligebehandlingsloven, at en serviceassistent blev afskediget, mens hun var gravid. Indklagede havde ikke godtgjort, at klagers afskedigelse ikke hang sammen med hendes graviditet.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 85.000 kr., svarende til seks måneders løn.

J. nr. 2014-6810-28980

En flyttechauffør blev afskediget, efter han meddelte sin arbejdsgiver, at hans kone var gravid. Klagers arbejdsgiver påstod, at de ikke kendte til, at klager snart skulle til at være far. Klager oplyste, at han havde orienteret sin arbejdsgiver om graviditeten, da han bad om fri til at kunne være med til fødselsscanningen. Nævnet fandt, at arbejdsgiveren ikke havde løftet bevisbyrden for, at han ikke var bekendt med klagers hustrus graviditet på tidspunktet for opsigelsen.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 170.000 kr., svarende til ni måneders løn.

J. nr. 2014-6810-32841

En tandlæge blev afskediget få dage efter, at han var kommet tilbage fra fædreorlov. Ved tilbagekomsten meddelte han, at han på et senere tidspunkt ville tage yderligere forældreorlov. Ejeren af klinikken meddelte, at afskedigelsen skyldtes manglende kvalitet i tandlægens arbejde. Nævnet fandt, at klinikejeren havde løftet bevisbyrden for, at afskedigelsen ikke skyldtes tandlægens ønske om orlov.

Klager fik derfor ikke medhold.

Afskedigelse

J. nr. 2013-6810-09725

En pædagogisk medarbejder blev opsagt tre uger efter, at hun havde aborteret. Indklagede fremhævede, at der havde været en del samarbejdsvanskeligheder med klager. Nævnet fandt, at der ikke var oplysninger i sagen, der pegede på en sammenhæng mellem klagers abort og opsigelsen. Der var derfor ikke formodning for, at opsigelsen var i strid med ligebehandlingsloven.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-10731

En socialpædagog blev afskediget fra sin stilling, ni måneder efter hun var vendt tilbage fra barselsorlov. Antallet af anbragte børn på det indklagede opholdssted var faldet fra 8 til 5, hvilket betød, at der ikke var behov for lige så mange pædagoger. Beslutningen om at afskedige klager skyldtes, at klager ikke længere var kontaktperson for nogle børn.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-13952

En stewardesse blev afskediget, efter hun havde fået en sen abort. Klager fik efterfølgende en mundtlig advarsel på grund af af højt sygefravær, der ifølge hende selv skyldtes graviditeten. Klager sagde selv op kort efter. Grunden til klagers opsigelse var, at hun dermed var sikret et afgangsvederlag på 12 måneders løn. Nævnet fandt derfor, at der ikke var grundlag for at tage klagen til følge.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-18241

Klagen drejede sig om en key account manager, der under sin barselsorlov ikke blev indkaldt til medarbejderudviklingssamtale. Senere blev hun afskediget på grund af virksomhedens økonomiske situation, og fordi virksomheden mente, at hendes resultater ikke var tilfredsstillende i forhold til de andre kollegaers. I sagen var der modstridende oplysninger om grundlaget for at afskedige netop klager. Nævnet fandt, at sagen derfor kun kunne afklares ved hjælp af parts- og vidneforklaringer.

Nævnet kunne derfor ikke behandle klagen.

J. nr. 2013-6810-41206

En vagtkoordinator i en kommunes hjemme- og sygepleje blev afskediget syv måneder efter, at hun var vendt tilbage fra barselsorlov. Klagers arbejdsplads havde i forbindelse med klagers orlov ansat en barselsvikar. Da klager kom tilbage på arbejdet, blev hun placeret i en tidsbegrænset funktion som multi- og trivselskoordinator, og barselsvikaren fortsatte som vagtkoordinator. Klager blev afskediget samtidig med, at den tidsbegrænsede funktion som multi- og trivselskoordinator udløb.

Nævnet fandt, at dette var i strid med ligebehandlingsloven. Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 245.000 kr., svarende til ni måneders løn.

J. nr. 2013-6810-52221

En kvinde fik sin stilling nedlagt, efter hun havde afholdt forældreorlov. Nedlæggelsen skyldtes økonomiske problemer hos hendes arbejdsgiver. Det lykkedes ikke for arbejdsgiveren, at omplacere

hende, og hun blev derfor afskediget. Arbejdsgiveren godtgjorde, at kvinden var én af de medarbejdere, der bedst kunne undværes.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2014-6810-01307

En støttepædagog blev afskediget kort efter, at hun vendte tilbage fra barselsorlov og ferie. Efter hendes tilbagevenden fik hun ansvaret for skolens 10. klasser med særlige behov. Det viste sig, at elevtallet på skolen var stærkt faldende, og der blev kun indskrevet én elev til 10. klasse året efter. Afskedigelsen skyldtes derfor skolens økonomiske situation.

Klager fik derfor ikke medhold.

Ansættelse

J. nr. 2012-6810-51690

En lærer var ansat på en skole i fem successive tidsbegrænsede kontrakter. Klager søgte herefter en fast stilling på skolen, men fik afslag fordi hun havde planer om familieførøgelse og skulle i fertilitetsbehandling. Afvisningen af klager var i strid med ligebehandlingsloven.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 25.000 kr.

J. nr. 2013-6810-07227

En gravid tandlæge fik ikke forlænget sin tidsbegrænsede ansættelse. Parterne var uenige om, hvorvidt indklagede havde tilkendegivet, at klager ville blive fastansat, samt om indklagedes faldende omsætning og klagers faglige niveau havde betydning for, at hun ikke blev fastansat. Da et svar på disse spørgsmål krævede mundtlige parts- og vidneforklaring, kunne sagen ikke afgøres ved nævnet.

Nævnet kunne derfor ikke behandle klagen.

J. nr. 2013-6810-18281

En salgs- og marketingsmanager fik ikke forlænget sin tidsbegrænsede kontrakt. Under ansættelsen var der ifølge klager aftale om at forlænge kontrakten med yderligere tolv måneder. Denne aftale blev brudt efter, at klager oplyste indklagede om, at hun var gravid.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 25.000 kr.

J. nr. 2013-6810-28914

En kvinde, der var ansat som timelønnet medarbejder i en tøjbutik, blev ikke tilbudt fuldtidsansættelse, da der opstod en ledig stilling. Indklagede havde over for klager bekræftet, at der kun var fuld tid til "en mand". Nævnet fandt, at dette, som anført af indklagede, kunne forstås på den måde, at der alene var plads til en fuldtidsmedarbejder uanset køn. Fuldtidsstillingen blev i øvrigt delt op i to deltidstillinger, der blev besat af henholdsvis en mand og en kvinde. Nævnet fandt, at indklagede ikke havde handlet i strid med ligestillingsloven.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-31985

En kvinde blev ansat i et tidsbegrænset vikariat som receptionist. Efter nogle måneder blev det klart, at den person, som klager afløste, ikke vendte tilbage til arbejdet, og klager søgte herefter den ledige fuldtidsstilling. Klager fik ifølge egne oplysninger senere at vide, at afslaget skyldtes, at indklagede foretrak en mand. Indklagede bestred, at klagers køn skulle have haft indflydelse på, hvem de valgte til jobbet. En afklaring af disse forhold krævede bevisførelse i form af mundtlige parts- og vidneforklaring, hvilket ikke kan finde sted for nævnet.

Nævnet kunne derfor ikke behandle klagen.

J. nr. 2014-6810-06223

Det fremgik af et jobopslag vedrørende en stilling som sognepræst i to sogne, at menighedsrådene foretrak 'en mand med nogen erfaring'. Menighedsrådene og stiftet henviste til, at ansættelse af præster i folkekirken er undtaget fra ligestillingsloven. Det fremgik af sagen, at de to sogne i forvejen havde en kvindelig præst ansat. Nævnet fandt derfor, at det lå uden for dispensationen, at menighedsrådene foretrak en mand, da dette ikke kunne anses for at være begrundet i menighedsrådenes kirkesyn.

Klager fik derfor medhold i klagen.

J. nr. 2014-6810-13846

Det var i strid med ligestillingsloven, at en gravid telemarketingmedarbejder ikke blev fastansat efter sin prøveperiode. I prøveperioden havde klager haft graviditetsbetinget fravær. Sygefraværet førte til et møde med salgschefen, hvor medarbejderen fortalte om graviditeten, hvorefter hun fik besked om, at hun ikke ville blive fastansat. Nævnet fandt, at den tidsmæssige sammenhæng mellem oplysningen om graviditeten og meddelelsen om den manglende forlængelse gav anledning til at formode, at medarbejderen havde været udsat for forskelsbehandling på grund af graviditet.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 25.000 kr.

J. nr. 2014-6810-14896

Klagen vedrørte valg af repræsentanter for de frivillige til et fælles kommunalt brandvæsen. Nævnet havde ikke kompetence til at behandle sager, der vedrørte offentlige myndigheders forpligtelser og sammensætningen i offentlige udvalg i ligestillingsloven.

Nævnet kunne derfor ikke behandle klagen.

J. nr. 2014-6810-20813

Det var i strid med ligebehandlingsloven, at en gravid kvinde ikke kom i betragtning til en stilling som controller i en IT-virksomhed. Klagers jobsamtale blev aflyst, efter at hun meddelte, at hun var gravid.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 25.000 kr.

J. nr. 2014-6810-47527

Det var i strid med ligebehandlingsloven, at en kvinde ikke kom i betragtning til en stilling som pædagogmedhjælper, fordi institutionen hellere ville have en mand.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 25.000 kr.

Stillingsannoncer

J. nr. 2014-6810-16446

Det var i strid med ligebehandlingsloven, at en international organisation skrev i et jobopslag, at det var en fordel, hvis ansøgeren var en mand. Klageren havde ikke søgt stillingen, og fik derfor ingen godtgørelse.

Klager fik derfor medhold.

J. nr. 2014-6810-17278

Det var i strid med ligebehandlingsloven og forskelsbehandlingsloven, at en restaurant i et stillingsopslag søgte efter piger på omkring 16 år.

Klager fik derfor medhold.

J. nr. 2014-6810-18187

Det var ikke i strid med ligebehandlingsloven, at en virksomhed, der formidler borgerligt personstyret assistance, søgte efter en kvinde i en vis alder til en stilling. Socialministeriet har givet dispensation til, at det ved stillingsopslag til BPA-hjælpere er tilladt at søge efter hjælpere med en bestemt alder eller et bestemt køn.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2014-6810-24456

Det var i strid med ligebehandlingsloven, at indklagede søgte efter kvindelige massører i en jobannonce. Indklagede ændrede efterfølgende annoncens ordlyd.

Klager fik derfor medhold.

J. nr. 2014-6810-33978

En restaurant og bar søgte i annonce efter svenske piger til et tjenerjob. Det var i strid med ligebehandlingsloven, at en restaurant søgte efter piger til en stilling som tjener. Nævnet havde til gengæld ikke kompetence til at tage stilling til, hvorvidt det var i strid med loven, at restauranten søgte efter et specifikt statsborgerskab.

Klager fik derfor medhold.

Ligeløn

J. nr. 2013-6810-13098

En butikskonsulent fik ændret sit arbejdssted til et andet storcenter, mens hun var på barselsorlov. I klagers kontrakt stod, at hendes arbejdssted ikke var fast. Klager sagde efterfølgende selv op på grund af utilfredshed over forflyttelsen, som hun mente forringede hendes indtjeningsmuligheder. Nævnet fandt, at en mulig ændring i indtjeningen og forflyttelse af arbejdsstedet ikke kunne sidestilles med en opsigelse, samt at et mindre udsving i klagers provisionsindtjening ville være inden for rammerne af, hvad klager med rimelighed måtte tåle.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-17150

En pædagog og hendes kollega var på barsel, da der skulle forhandles løn i 2010. De var de eneste i deres gruppe, som ikke blev inddraget i lønforhandlingerne. Indklagede erkendte, at man havde begået en fejl, og klager fik tre løntrin med virkning fra den 1. januar 2013. Klager mente, at hun var berettiget til at få de tre løntrin med virkning fra 1. april 2010. Ligebehandlingsnævnet fandt, at klager havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at hun havde været udsat for forskelsbehandling på grund af køn. Indklagede havde ikke løftet sin bevisbyrde.

Klager fik derfor medhold, og indklagede skulle betale 51.524,92 kr. til klager, svarende til den manglende løn samt 10.000 kr. i godtgørelse.

J. nr. 2013-6810-61439

En kvinde der var ansat i en hælebar klagede over, at hun fik en lavere løn end sine mandlige kolleger. Nævnet fandt, at der ikke var fremkommet oplysninger, der underbyggede, at lønforskellen var begrundet i klagers køn, og ikke i de arbejdsopgaver og funktioner hun udførte. Der var heller ikke oplysninger, der underbyggede, at klager havde udført samme arbejde eller arbejde af samme værdi som sine mandlige kolleger.

Klager fik derfor ikke medhold.

Forskellige priser

J. nr. 2013-6811-08633

Det var i strid med ligestillingsloven, at en swingerklub havde forskellige priser for mænd og kvinder. Da klager ikke kunne dokumentere at have besøgt swingerklubben, faldt der ingen godtgørelse.

Klager fik medhold men ingen godtgørelse.

J. nr. 2013-6811-09457

En mand klagede over, at en swingerklub lukkede kvinder billigere ind end den pris, der fremgik på deres hjemmeside. Indklagede forklarede herefter, at de svingende priser skyldtes, at man i perioder havde særlige rabatter til nye medlemmer. Disse rabatter gjaldt både mænd og kvinder. Nævnet fandt, at spørgsmålet angående de forskellige entrépriser kun kunne afklares ved parts- og vidneforklaringer.

Nævnet kunne derfor ikke behandle klagen.

J. nr. 2013-6811-10834

Det var i strid med ligestillingsloven, at en bar hver fredag tilbød gratis drinks til de kvindelige gæster.

Klager fik derfor medhold samt en godtgørelse på 2.500 kr.

J. nr. 2013-6811-12024

Det var ikke i strid med ligestillingsloven, at en bar tilbød billigere entré til kvindelige gæster med "venindekort", da mandlige gæster havde samme fordele med et "vennekort".

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6811-12702

Det var ikke i strid med ligestillingsloven, at en bar tilbød billigere entré til kvindelige gæster med "venindekort", da mandlige gæster havde samme fordele med et "vennekort".

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2013-6811-24218](#)

En mand klagede over, at en datingside gav gratis VIP-profiler til kvinder. Indklagede gjorde gældende, at de i et marketingstiltag indimellem gav udvalgte brugere gratis VIP-profiler, men at udvælgelsen ikke var baseret på brugerens køn.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2013-6811-24542](#)

Det var i strid med ligestillingsloven, at en hårfjerningsklinik havde forskellige priser for mænd og kvinder. Indklagede anførte, at mænds behåring normalt er tættere og kraftigere end kvinders, hvorfor priserne er begrundet i saglige og objektive forhold. Indklagede havde ved annonceringen ikke henvist til disse saglige forhold, men alene til kønsforskellene.

Klager fik derfor medhold, men ingen godtgørelse, da han ikke havde dokumenteret, at han var blevet berørt af prisforskellen.

[J. nr. 2013-6811-32974](#)

Det var i strid med ligestillingsloven, at en bar havde venindekort, der gav 20 % rabat på baren. Nævnet lagde vægt på at udtrykket "venindekort" måtte anses for at være rettet i mod kvinder.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 2.500 kr.

[J. nr. 2013-6811-36151](#)

Det var i strid med ligestillingsloven, at en bar gav kvindelige gæster rabat på en bestemt drikkevarer.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 2.500 kr.

[J. nr. 2013-6811-37315](#)

Det var i strid med ligestillingsloven, at mænd kunne komme gratis ind på en strikkefestival, mens kvinder skulle betale 50 kroner.

Klager fik derfor medhold.

[J. nr. 2013-6811-37349](#)

Det var i strid med ligestillingsloven, at kvinder fik gratis shots for at danse på bardisken hos indklagede.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 2.500 kr.

[J. nr. 2013-6811-37869](#)

Det var i strid med ligestillingsloven, at mænd kunne komme gratis ind på en strikkefestival, mens kvinder skulle betale 50 kroner.

[J. nr. 2013-6811-41824](#)

Det var i strid med ligestillingsloven, at en mand skulle betale entré til et diskotek, mens kvinder kom gratis ind.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 2.500 kr.

[J. nr. 2013-6811-49385](#)

Det var i strid med ligestillingsloven, at en swingerklub havde forskellige priser for mænd og kvinder.

Klager fik derfor medhold.

[J. nr. 2013-6811-51209](#)

Det var i strid med ligestillingsloven, at en frisør havde forskellige priser for mænd og kvinder.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 2.500 kr.

[J. nr. 2013-6811-52530](#)

En mand klagede over forskellige entrépriser på en bar. Indklagede oplyste, at der var ens priser for begge køn, og at dette blev understøttet af skiltningen. Klager havde ikke efterfølgende besvaret Ligebehandlingsnævnets henvendelser.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2013-6811-61286](#)

Et diskotek havde en medlemsklub, der gav rabat på entréprisen. Da klager mødte op på diskoteket, fik han at vide, at man ikke længere kunne have medlemskab som mand. Indklagede gjorde gældende, at der er cirka lige mange mænd og kvinder i databasen, og at eneste optagelseskrav er, at man er over 18 år.

Da sagen kun kunne afgøres ved parts- og vidneforklaringer, kunne nævnet ikke behandle sagen.

[J. nr. 2014-6811-02705](#)

Det var i strid med ligestillingsloven, at en bar tilbød fri bar til alle gæster i dametøj.

Klager fik derfor medhold.

[J. nr. 2014-6811-06701](#)

Det var i strid med ligestillingsloven, at en frisørsalon havde forskellige priser for mænd og kvinder.

Klager fik derfor medhold.

[J. nr. 2013-6811-12435](#)

Det var i strid med ligestillingsloven, at en swingerklub havde forskellige priser for mænd og kvinder. Klager fik ingen godtgørelse, da der var tvivl om, hvorvidt han havde besøgt swingerklubben.

Klager fik medhold.

[J. nr. 2014-6811-13836](#)

Det var i strid med ligestillingsloven, at en bar havde billigere entrépriser til alle, der mødte op i stiletter.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 2.500 kr.

[J. nr. 2014-6811-24696](#)

Flertallet i nævnet fandt, at det ikke var i strid med ligestillingsloven, at en hælebar opkrævede forskellige priser for reparation af hæle på herresko og damesko. Hælebarens prisforskel relaterede sig ikke til kundens køn, men til hvilken type sko, kunden ønskede repareret. Selvom det måtte antages, at mænd i de fleste tilfælde indleverer herresko og kvinder damesko, fandt nævnet ikke holdepunkter for, at dette i sig selv medfører, at mænd stilles ringere eller særligt ufordelagtigt i forhold til kvinder i ligestillingslovens forstand.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2014-6811-32120](#)

Det var ikke i strid med ligestillingsloven, at et motionsløb kostede mere for kvinder end for mænd. Prisforskellen skyldtes forskellen i de to løbs pakker med mad og drikke, som deltagerne fik med i prisen. Der var tale om to forskellige varetyper.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2014-6811-36386](#)

Det var i strid med ligestillingsloven, at en frisør havde forskellige priser for mænd og kvinder.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 2.500 kr.

Adgangsforhold

J. nr. 2013-6811-47649

En "drengelitteraturpris" havde intet med ligebehandling i ligestillingslovens forstand at gøre. Drengelitteratur er en genre inden for børnelitteratur. Klager fik derfor ikke medhold i denne del af klagen.

Det var derimod i strid med ligestillingsloven, at der i forbindelse med "drengelitteraturprisen" var præmier forbeholdt drenge. Klager fik derfor medhold i denne del af klagen.

J. nr. 2013-6811-51521

Et diskotek afholdte en julefrokost for piger. Da julefrokosten foregik samme tid, sted og med samme vilkår som diskotekets herrejulefrokost, fandt nævnet, at indklagede ikke havde handlet i strid med ligestillingsloven.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2014-6811-21598

Det var ikke i strid med ligestillingsloven, at et fitnesscenter kun tillod adgang for kvinder. Nævnet fandt, at hensynene til blufærdighed og tilrettelæggelse af sportslige aktiviteter var et legitimt mål, der ikke gik ud over, hvad der er hensigtsmæssigt og nødvendigt.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2014-6810-29520

En skole for social udsatte oprettede et computerkursus for kvinder ved siden af deres almindelige IT-kurser. I bekendtgørelsen om initiativer til fremme af ligestilling står, at det er tilladt at have kønsopdelt undervisning.

Til kvindeholdet søgte skolen også en underviser, men valgte ikke at slå stillingsopslaget op offentligt. Klager søgte derfor ikke stillingen, der i stedet blev besat af en underviser, der havde været ansat på skolen i en årrække.

Klager fik derfor ikke medhold i nogle af klagepunkterne.

J. nr. 2014-6811-31906

Det var ikke i strid med ligestillingsloven, at en mand blev nægtet adgang til en bar, fordi han havde shorts på. Nævnet vurderede, at kravene godt må være forskellige, så længe det ikke udelukker, at det ene køn kan få adgang til baren.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2014-6811-35805](#)

Det var ikke i strid med ligestillingsloven, at mænd ikke havde adgang til et fitnesscenter. Forskelsbehandling på dette område, er begrundet i et legitimt mål, der har til formål, at fremme ligestilling.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2014-6811-37581](#)

Det var ikke i strid med ligestillingsloven, at et fitnesscenter havde et cirkeltræningshold kun for kvinder. Nævnet fandt, at hensynet til blufærdighed er et legitimt mål, og at midlerne til at opnå målet ikke går ud over, hvad der er hensigtsmæssigt.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2014-6811-41836](#)

En kvinde klagede over, at en fonds akademi kun optog drenge. Fire ud af fem medlemmer udtalte, at fonden varetager et socialt formål, og ikke var en organisation i almen virksomheds forstand.

Nævnet kunne derfor ikke behandle klagen.

Kommuner

[J. nr. 2013-6811-11377](#)

En mand klagede over, at det kun var hans kone, der kunne udmelde deres barn af den kommunale dagpleje via nettet. Under sagens behandling ændrede indklagede proceduren sådan, at man nu ikke længere behøvede NemID for at logge ind. Indklagede godtgjorde, at det var den forælder, der i første omgang lavede ansøgningen, der også kunne udmelde barnet. Dette kunne både være faderen og moderen.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2014-6811-12012](#)

Klagen omhandlede, hvorvidt det var i strid med ligestillingsloven, at en kommune i forbindelse med opskrivning til institutionsplads og indskrivning i skole kun kontaktede barnets mor.

Når det gælder opskrivning til institutionsplads, vælger familien selv, hvem der er førstebetaler og dermed, hvilken af forældrene kommunen skal korrespondere med. Klager fik derfor ikke medhold i denne del af klagen.

I forbindelse med sidste års skoleindskrivning, korresponderede kommunen kun med moderen i de tilfælde, hvor forældrene boede sammen og havde fælles forældremyndighed. Dette er direkte i strid med ligestillingsloven.

Klager fik derfor medhold i denne del af klagen.

Påklædning

J. nr. 2013-6811-12990

Det var i strid med ligestillingsloven, at et træningscenter ikke tillod mænd at træne i stroptrøjer.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 2.500 kr.

Chikane

J. nr. 2013-6811-14691

En HF-elev havde klaget over, at censor forinden mundtlig eksamen i matematik havde bedt matematiklæreren om at orientere eleverne om, at censor af religiøse årsager ikke gav hånd til kvinder. Nævnet fandt, at indholdet af den besked, eleverne modtog forud for deres mundtlige eksamen, er omfattet af ligebehandlingslovens regler om chikane. Beskeden blev videreformidlet af læreren til eleverne på censors anmodning.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 2.500 kr., der betales af hendes egen skole og censorens arbejdsgiver in solidum.

J. nr. 2013-6811-42250

Klagen omhandlede, hvorvidt et rengøringsfirmas reklame var kønsdiskriminerende. Reklamen viste en kvinde i undertøj ledsaget af teksten "Lad ikke en kvinde klare en arbejdsmands opgave".

Ligebehandlingsnævnet traf afgørelse om, at reklamer er omfattet af nævnets kompetence.

Nævnet fandt, at reklamen ikke kunne anses for at være diskriminerende på en sådan måde, at det var i strid med ligestillingslovens forbud mod direkte og indirekte forskelsbehandling på grund af køn.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2014-6811-25579

Det var ikke i strid med ligestillingsloven, at en bank lavede en reklame, hvor en kvinde får en taske i hovedet i en tøjbutik. Klager mente, at reklamen var nedsættende for kvinder. Nævnet fandt, at reklamen ikke kunne anses for at være kønschikanerende i relation til ligestillingsloven.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2014-6811-42329

Det var ikke i strid med ligestillingsloven, at en energidrikreklame havde et billede af en afklædt kvinde. Nævnet fandt, at reklamen ikke var kønschikanerende på en måde, så det var i strid med loven.

Klager fik derfor ikke medhold.

Øvrige

J. nr. 2013-6811-27658

Klagen drejede sig om, at der på toiletterne hos en statsforvaltning var skiltet med henholdsvis dametoilet og gæstetoilet. Klager fandt dette kønsdiskriminerende. Indklagede ændrede under sagens behandling skiltningen. Sekretariatet afviste klagen med den begrundelse, at det var åbenbart, at klager ikke kunne få medhold ved nævnet. Klager fandt sekretariatets afvisning uacceptabel og indbragte sagen for nævnet. Nævnet mente ikke at skulle tage stilling til, hvordan skiltningen blev opfattet af de interesserede, og at ændringen af skiltningen heller ikke kunne anses for at være diskrimination.

Nævnet tiltrådte derfor sekretariatets afvisning af klagen.

J. nr. 2013-6811-32258

En elev blev udmeldt af VUC, efter at han havde skrevet et digt, som efter indklagedes opfattelse var en krænkelse af underviseren, og klagers opførsel var en overtrædelse af skolens ordensreglement. Nævnet vurderede, at udmeldelsen ikke var i strid med ligebehandlingsloven.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6811-41158

En kvindelig elev klagede over, at en skole kun tilbød en mentorordning til de mandlige elever. Skolen fik øremærket en pulje penge af Undervisningsministeriet til en mentorordning for mandlige elever med meget fravær for at forhindre frafald. Klager var selv blevet tilbudt en mentor i efteråret 2013, og

nævnet fandt derfor, at der ikke var påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at klager havde været udsat for forskelsbehandling på grund af køn.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2013-6811-42275](#)

Det var ikke i strid med ligestillingsloven, at klager blev spurgt, om han var faderen, da han sammen med sin søn og dennes mor ankom til et hospital, hvor sønnen skulle opereres. Faderen var oplyst som personen, der skulle ringes til efter operationen, og receptionisten hos indklagede ville blot sikre, at det var klager, der skulle ringes til.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2013-6811-42276](#)

Det var ikke i strid med ligestillingsloven, at klager blev bedt om, at identificere sig som barnets far, da han var til lægen med sin datter. Klager var ikke kendt af lægen.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2013-6811-55383](#)

Det var ikke i strid med ligestillingsloven, at en kro havde en "herreportion" og en "dameportion". Der var ikke oplysninger i sagen, der indikerede, at mænd ikke kunne købe dameportioner og vice versa.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2014-6811-00183](#)

Institut for Menneskerettigheder gav på deres sigfranu.dk-hjemmeside ikke brugeren mulighed for at angive sig selv som transseksuel. På hjemmesiden var det muligt at registrere sig som mand, kvinde eller transkønnet. Man kunne også vælge ikke at registrere sit køn. Det faktum, at indklagede valgte "transkønnet" som fællesbetegnelse, for personer, der ikke anså sig selv som mand eller kvinde, var ikke i strid med ligestillingsloven.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2014-6811-19873](#)

Nævnet har fastslået, at reglerne om ekstra SU-klip til mødre (fødselsklip) ikke er i strid med ligestillingsloven. Nævnet henviste til, at ligestillingsloven ikke er til hinder for indførelse eller opretholdelse af bestemmelser om gunstigere behandling af kvinder i forbindelse med graviditet og moderskab.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2014-6811-20824](#)

Det var ikke i strid med loven, at klager efter samlivsophør fik tilbudt en toværelses lejlighed, mens han tidligere samlever fik tilbudt en treværelses lejlighed. Nævnet fandt, at der ikke var omstændigheder, der tydede på, at dette var begrundet i klagers køn.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2014-6810-21772](#)

En psykolog ønskede at få lagt sine to barselperioder til den periode på 10 år, hun havde til at opnå autorisation. Hvis dette ikke skete, ville hun næppe kunne nå at gennemføre den praktiske uddannelse af mindst to års varighed, som var en betingelse for at få autorisation. Nævnet fandt, at klager ikke havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at indklagede havde handlet i strid med ligestillingsloven.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2014-6811-26543](#)

Klagen omhandlede en far, der telefonisk ønskede oplysninger om, hvorvidt der var udbetalt børne- og ungedydelse til familien. Faderen kunne ikke få denne information, fordi ydelsen som udgangspunkt betales til barnets moder, og han dermed ikke var part i sagen.

Da spørgsmålet faldt udenfor nævnets kompetence, kunne sagen ikke behandles.

[J. nr. 2014-6811-33921](#)

Klagen omhandlede en far, der ønskede oplysninger om børne- og ungedydelsen. Faderen kunne ikke få denne information, fordi ydelsen som udgangspunkt betales til barnets moder, og han dermed ikke var part i sagen.

Da spørgsmålet faldt uden for nævnets kompetence, kunne sagen ikke behandles.

ETNISK OPRINDELSE

Afskedigelse

[J. nr. 2013-6810-17942](#)

En lærer af egyptisk oprindelse blev afskediget fra sit job som lærer. Klager mente, at han blev chikaneret af skoleledelsen under ansættelsen, og at opsigelsen var udtryk for forskelsbehandling på grund af race/etnisk oprindelse. Nævnet fandt, at den del af klagen, der vedrørte chikane/forskelsbehandling under ansættelsen, ikke kunne behandles i nævnet, da det krævede afklaring af de faktiske omstændigheder.

Dette forudsatte mundtlige parts- og vidneforklaringer, som ikke kan finde sted ved nævnet.

I forhold til afskedigelsen fandt nævnet, at klager ikke havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at denne var udtryk for forskelsbehandling på grund af race/etnisk oprindelse.

Klager fik ikke medhold i denne del af klagen.

[J. nr. 2014-6810-37019](#)

En jødisk speciallæge blev afskediget fra et hospital på grund af et fald i ortopædkirurgiske patienter. Han fik herefter afslag, da han senere søgte en stilling på samme hospital. Lægen mente på den baggrund, at han havde været udsat for diskrimination på grund af sit jødiske ophav. Nævnet fandt, at der ikke var oplysninger i sagen, der gav anledning til at formode, at lægen havde været udsat for forskelsbehandling.

Klager fik derfor ikke medhold.

Ansættelse

[J. nr. 2013-6810-13337](#)

En kvinde af udenlandsk oprindelse kom ikke i betragtning til en fast stilling som socialrådgiver hos indklagede kommune. Kvinden var først i virksomhedspraktik og efterfølgende i en tidsbegrænset ansættelse som socialrådgiver i en jobrotationsordning hos kommunen. Klager bad i en mail til klager om en forklaring på, hvorfor en af de nyansatte, som ingen erfaring havde, var bedre egnet til stillingen end klager. Klager mente, at hun var blevet udsat for forskelsbehandling på grund af hendes etniske oprindelse. Efterfølgende blev klager sygemeldt på ubestemt tid og senere afskediget. Nævnet fandt, at indklagede havde foretaget en saglig vurdering af klagers udfordringer i forhold til jobbet som socialrådgiver.

Klager fik derfor ikke medhold.

Ansøgning/lån

J. nr. 2013-6811-06182

Et ukrainsk ægtepar fik afslag på et huslån efter først at være blevet godkendt. Indklagede tilbød i stedet 60 % belåning frem for de oprindelige 95 %. Indklagede har oplyst, at man manglede skattemæssige oplysninger om klager og hendes ægtefælle, ligesom oplysninger om salg af en post aktier ikke blev indleveret. Klager oplyste, at man indleverede de oplysninger, man blev bedt om.

Da usikkerheden om, hvorvidt indklagede havde fået de nødvendige oplysninger kun kunne afklares ved parts- og vidneforklaring, kunne nævnet ikke behandle klagen.

J. nr. 2013-6811-12021

Klagen drejede sig om en sydafrikansk kvinde, der fik tilkendt brøkpension, fordi hun havde haft bopæl i udlandet i en årrække. Hun klagede over mangelfuld rådgivning fra hendes fagforening, A-kasse og de offentlige myndigheder. Klagen blev afvist af sekretariatet, der vurderede, at det var åbenbart, at klager ikke kunne få medhold. Dette klagede kvinden over til nævnet.

Nævnet fandt, at grundlaget for beregning af pension er bopæl, og derfor ikke en favorisering af en særlig befolkningsgruppe. Bopælskravet rammer alle, der har opholdt sig i udlandet. Nævnet fandt yderligere, at der ikke var oplysninger i sagen, der tydede på, at den påståede manglende rådgivning var begrundet i klagers sydafrikanske ophav.

Nævnet tiltrådte derfor sekretariatets afgørelse og fandt ligeledes, at sekretariatet havde kompetence til at afvise sagen fra behandling i nævnet.

J. nr. 2013-6810-24558

En kvinde kunne ikke få del i en løntilskudspulje, fordi hun var berettiget til løntilskud efter integrationsloven og ikke efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Den indklagede kommunes praksis, ramte en gruppe mennesker hvoraf en stor del måtte antages at være af anden etnisk oprindelse end dansk. Indklagede havde ikke godtgjort, at ligebehandlingsprincippet ikke var blevet krænket.

Klager fik derfor medhold i klagen og en godtgørelse på 25.000 kroner.

[J. nr. 2013-6811-30592](#)

Det var ikke i strid med loven om etnisk ligebehandling, at en sydamerikansk mand fik afslag på at låne 10.000 kroner i sin bank. Afslaget skyldtes indklagedes kreditvurdering af klager, hvori indgik bankens samarbejde med klager. Nævnet fandt, at der ikke var fremlagt oplysninger i sagen, der underbyggede klagers påstand om, at afslaget skyldtes hans etniske oprindelse.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2013-6811-43560](#)

En bulgarsk kvinde oplevede, at en kommune havde en lang sagsbehandlingstid på kontanthjælpsansøgninger. Den lange ventetid skyldtes travlhed på kommunen. Nævnet fandt, at der ikke var oplysninger i sagen, der tydede på, at klager havde været udsat for forskelsbehandling.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2014-6811-18625](#)

Indklagede stillede krav om, at en erhvervsdrivende skulle vise gyldigt dansk ID, for at kunne købe varer for mere end 4.000 kroner hos indklagede. Klager, som var bosat midlertidig i Danmark, kom fra et andet EU-land end Danmark, og kunne fremvise EU-pas, kørekort og det gule sygesikringskort, hvilket indklagede afviste som gyldigt dansk ID. Nævnet fandt, at klagen reelt var et spørgsmål om statsborgerskab, idet klager blev stillet anderledes end andre kunder hos indklagede, alene af den grund, at han ikke kunne fremvise et dansk pas.

Da dette ikke er omfattet af loven om etnisk ligebehandling, kunne nævnet ikke behandle klagen.

[J. nr. 2014-6811-38363](#)

En mand blev udsat for forskelsbehandling på grund af sin etniske herkomst i forbindelse med, at han ansøgte om et banklån. Bankrådgiveren havde påtalt klagers manglende danskkundskaber, og nægtet at føre samtalen på engelsk. Beviset for episoden blev underbygget af bankens undskyldende breve til klager.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 10.000 kroner.

Chikane

[J. nr. 2013-6811-12580](#)

En socialrådgiverstuderende, der oprindeligt kommer fra Polen, følte sig diskrimineret af sit uddannelsessted. På grund af samarbejdsvanskeligheder med en studiegruppe bad den studerende om at blive overflyttet til en ny gruppe. Den nye gruppe ønskede ikke, at optage klager, hvilket medførte, at klager ikke fik lov til at lave to praktiske faglige opgaver. Skolen påpegede, at problemerne med klager bundede i samarbejdsvanskeligheder, der ikke var betinget af den studerende etniske oprindelse.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-12910

En polsk kvinde følte sig chikaneret af nogle mandlige polske kollegaer på grund af køn og etnisk oprindelse. Hun mente ikke, at ledelsen greb ind i konflikten i tilstrækkeligt omfang. Indklagede mente, at de havde gjort, hvad de kunne, for at løse problemerne. Klager blev opsagt efter en periode, hvor hun havde været sygemeldt.

Nævnet fandt, at en afgørelse af sagen krævede bevisførelse i form af mundtlige parts- og vidneforklaringer.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6811-17166

En somalisk familie følte sig chikaneret af deres lokale boligkontor i forbindelse med spørgsmålet om hvem, der stod for reparationer i lejligheden. Boligkontoret mente, der var tale om misligholdelse af lejligheden, og at det derfor var klagers egen opgave at stå for reparationerne. Nævnet fandt, at klager ikke havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at klager og hans familie havde været udsat for forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-19838

En polsk kvinde følte sig chikaneret af nogle mandlige polske kollegaer på grund af køn og national oprindelse. Indklagede mente, at de havde gjort, hvad de kunne for at løse problemerne. Klager blev opsagt efter en periode, hvor hun havde været sygemeldt. Nævnet fandt, at en afgørelse af sagen krævede bevisførelse i form af mundtlige parts- og vidneforklaringer.

Nævnet kunne derfor ikke behandle sagen.

J. nr. 2013-6810-24563

En jødisk mand ansat i seniorjob på et kommunalt museum klagede over, at han følte sig chikaneret på arbejdspladsen på grund af sin jødiske baggrund. Dette blev afvist af indklagede. Der var uenighed om, hvornår klager havde orienteret indklagede om situationen.

Da disse spørgsmål kun kunne afklares ved hjælp af parts- og vidneforklaringer, kunne nævnet ikke behandle klagen.

J. nr. 2013-6810-25629

En polsk kvinde følte sig chikaneret af nogle mandlige polske kollegaer på grund af køn og national oprindelse. Hun oplevede desuden, at der var problemer med tillidsmanden og ledelsen. Indklagede mente, at de havde gjort, hvad de kunne for at løse problemerne. Klager blev opsagt efter en periode, hvor hun havde været sygemeldt. Nævnet fandt, at en afgørelse af sagen krævede bevisførelse i form af mundtlige parts- og vidneforklaringer.

Nævnet kunne derfor ikke behandle sagen.

J. nr. 2013-6811-49463

En polsk socialrådgiverstuderende klagede over, at hun havde været udsat for chikane i forbindelse med sit praktikforløb i en kommune. Praktikstedet kritiserede klager for, at hun havde problemer med den sproglige barriere, fordi hun var polak. Kommunikation er en vigtig del af jobbet som socialrådgiver, og nævnet fandt, at praktikstedet ikke havde stillet uforholdsmæssigt store krav til klager, ved at påpege problemerne med den sproglige barriere.

Adgangsforhold

J. nr. 2013-6811-11731

En slovakisk statsborger, der i en årrække har boet i Danmark, blev afvist i døren på en bar, da han kun kunne fremvise et slovakisk ID, og ikke et pas eller kørekort. Den indklagede bar gjorde gældende, at reglerne er gældende for alle uanset nationalitet. Da der var uenighed om hændelsesforløbet, kunne sagen kun afgøres ved hjælp af parts- og vidneforklaringer.

Nævnet kunne derfor ikke behandle klagen.

J. nr. 2013-6811-24553

En mand af anden etnisk oprindelse end dansk blev afvist ved indgangen til en bar med henvisning til hans alder. Klager mente, at afvisningen skyldtes hans hudfarve og etniske oprindelse. Indklagede afviste, at de afviser kunder på grund af deres hudfarve og etniske oprindelse. Der var tvivl om det egentlige motiv til at afvise klager.

Da dette spørgsmål kun kan afklares ved hjælp af parts- og vidneforklaringer, kunne nævnet ikke behandle klagen.

J. nr. 2013-6811-24576

En mand med fornavnet Jihad blev af sikkerhedsmæssige hensyn udelukket fra at deltage i et debattmøde om "Ytringsfriheden efter Hedegaard-attentatet" på Christiansborg.

Ligebehandlingsnævnet lagde til grund, at klager alene blev afvist på grund af navnet Jihad, som mødearrangørerne forbandt med begrebet "hellig krig". Dette var ikke i strid med loven om etnisk ligebehandling, da der var store sikkerhedshensyn omkring mødet, og da der deltog andre med anden etnisk baggrund end dansk.

J. nr. 2013-6811-32986

Det var i strid med loven om etnisk ligebehandling, at nogle fodboldtilhængere med udenlandsk klingende navne fik besked om, at deres billetter til Champions League ville blive annullerede af sikkerhedsmæssige årsager. Billetterne var købt til fodboldklubbens hjemmebanekampe med placering i hjemmeholdets publikumsafsnit på stadion. Baggrunden for beskeden om annullering var bekymring for, at billetkøberne med de udenlandsk klingende navne ville vise sig at være udebanefans, hvilket kunne udgøre en sikkerhedsrisiko.

Nævnet fandt, at klagerne reelt blev afvist på grund af deres navne og dermed indirekte deres etniske oprindelse. Det var objektivt begrundet i et sagligt formål at sikre, at personer, der havde købt billetter til hjemmeholdets publikumsafsnit, ikke var tilhængere af udeholdet.

Ét medlem fandt, at det var forståeligt, at klager havde følt sig krænket, men at annulleringen af billetter af sikkerhedsmæssige hensyn ikke gik ud over, hvad der var rimeligt og proportionalt.

To medlemmer fandt, at de anvendte midler til at sikre sikkerheden ikke var hensigtsmæssige, og at der derfor var tale om indirekte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse.

Klager fik derfor medhold.

J. nr. 2013-6811-32989

Det var i strid med loven om etnisk ligebehandling, at nogle fodboldtilhængere med udenlandsk klingende navne fik besked om, at deres billetter til Champions League ville blive annullerede af sikkerhedsmæssige årsager. Billetterne var købt til fodboldklubbens hjemmebanekampe med placering i hjemmeholdets publikumsafsnit på stadion. Baggrunden for beskeden om annullering var bekymring for, at billetkøberne med de udenlandsk klingende navne ville vise sig at være udebanefans, hvilket kunne udgøre en sikkerhedsrisiko.

Nævnet fandt, at klagerne reelt blev afvist på grund af deres navne og dermed indirekte deres etniske oprindelse. Det var objektivt begrundet i et sagligt formål at sikre, at personer, der havde købt billetter til hjemmeholdets publikumsafsnit, ikke var tilhængere af udeholdet.

Ét medlem fandt, at det var forståeligt, at klager havde følt sig krænket, men at annulleringen af billetter af sikkerhedsmæssige hensyn ikke gik ud over, hvad der var rimeligt og proportionalt.

To medlemmer fandt, at de anvendte midler til at sikre sikkerheden ikke var hensigtsmæssige, og at der derfor var tale om indirekte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse.

Klager fik derfor medhold.

J. nr. 2013-6811-32995

Det var i strid med loven om etnisk ligebehandling, at nogle fodboldtilhængere med udenlandsk klingende navne fik besked om, at deres billetter til Champions League ville blive annullerede af sikkerhedsmæssige årsager. Billetterne var købt til fodboldklubbens hjemmebanekampe med placering i hjemmeholdets publikumsafsnit på stadion. Baggrunden for beskeden om annullering var bekymring for, at billetkøberne med de udenlandsk klingende navne ville vise sig at være udebanefans, hvilket kunne udgøre en sikkerhedsrisiko.

Nævnet fandt, at klagerne reelt blev afvist på grund af deres navne og dermed indirekte deres etniske oprindelse. Det var objektivt begrundet i et sagligt formål at sikre, at personer, der havde købt billetter til hjemmeholdets publikumsafsnit, ikke var tilhængere af udeholdet.

Ét medlem fandt, at det var forståeligt, at klager havde følt sig krænket, men at annulleringen af billetter af sikkerhedsmæssige hensyn ikke gik ud over, hvad der var rimeligt og proportionalt.

To medlemmer fandt, at de anvendte midler til at sikre sikkerheden ikke var hensigtsmæssige, og at der derfor var tale om indirekte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse.

Klager fik derfor medhold.

J. nr. 2013-6811-34003

En mand havde klaget over, at en række fodboldtilhængere med udenlandsk klingende navne fik besked om, at deres billetter til Champions League kampe ville blive annullerede af sikkerhedsmæssige årsager.

Nævnet fandt, at klager ikke var klageberettiget, da han ikke havde købt billetter til de pågældende kampe.

Klagen blev derfor afvist.

J. nr. 2013-6811-34495

Det var i strid med loven om etnisk ligebehandling, at nogle fodboldtilhængere med udenlandsk klingende navne fik besked om, at deres billetter til Champions League ville blive annullerede af sikkerhedsmæssige årsager. Billetterne var købt til fodboldklubbens hjemmebanekampe med placering i hjemmeholdets publikumsafsnit på stadion. Baggrunden for beskeden om annullering var bekymring

for, at billetkøberne med de udenlandsk klingende navne ville vise sig at være udebanefans, hvilket kunne udgøre en sikkerhedsrisiko.

Nævnet fandt, at klagerne reelt blev afvist på grund af deres navne og dermed indirekte deres etniske oprindelse. Det var objektivt begrundet i et sagligt formål at sikre, at personer, der havde købt billetter til hjemmeholdets publikumsafsnit, ikke var tilhængere af udeholdet.

Ét medlem fandt, at det var forståeligt, at klager havde følt sig krænket, men at annulleringen af billetter af sikkerhedsmæssige hensyn ikke gik ud over, hvad der var rimeligt og proportionalt.

To medlemmer fandt, at de anvendte midler til at sikre sikkerheden ikke var hensigtsmæssige, og at der derfor var tale om indirekte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse.

Klager fik derfor medhold.

J. nr. 2013-6811-35189

Det var i strid med loven om etnisk ligebehandling, at nogle fodboldtilhængere med udenlandsk klingende navne fik besked om, at deres billetter til Champions League ville blive annullerede af sikkerhedsmæssige årsager. Billetterne var købt til fodboldklubbens hjemmebanekampe med placering i hjemmeholdets publikumsafsnit på stadion. Baggrunden for beskeden om annullering var bekymring for, at billetkøberne med de udenlandsk klingende navne ville vise sig at være udebanefans, hvilket kunne udgøre en sikkerhedsrisiko.

Nævnet fandt, at klagerne reelt blev afvist på grund af deres navne og dermed indirekte deres etniske oprindelse. Det var objektivt begrundet i et sagligt formål at sikre, at personer, der havde købt billetter til hjemmeholdets publikumsafsnit, ikke var tilhængere af udeholdet.

Ét medlem fandt, at det var forståeligt, at klager havde følt sig krænket, men at annulleringen af billetter af sikkerhedsmæssige hensyn ikke gik ud over, hvad der var rimeligt og proportionalt.

To medlemmer fandt, at de anvendte midler til at sikre sikkerheden ikke var hensigtsmæssige, og at der derfor var tale om indirekte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse.

Klager fik derfor medhold.

J. nr. 2013-6811-35203

Det var i strid med loven om etnisk ligebehandling, at nogle fodboldtilhængere med udenlandsk klingende navne fik besked om, at deres billetter til Champions League ville blive annullerede af sikkerhedsmæssige årsager. Billetterne var købt til fodboldklubbens hjemmebanekampe med placering i hjemmeholdets publikumsafsnit på stadion. Baggrunden for beskeden om annullering var bekymring for, at billetkøberne med de udenlandsk klingende navne ville vise sig at være udebanefans, hvilket kunne udgøre en sikkerhedsrisiko.

Nævnet fandt, at klagerne reelt blev afvist på grund af deres navne og dermed indirekte deres etniske oprindelse. Det var objektivt begrundet i et sagligt formål at sikre, at personer, der havde købt billetter til hjemmeholdets publikumsafsnit, ikke var tilhængere af udeholdet.

Ét medlem fandt, at det var forståeligt, at klager havde følt sig krænket, men at annulleringen af billetter af sikkerhedsmæssige hensyn ikke gik ud over, hvad der var rimeligt og proportionalt.

To medlemmer fandt, at de anvendte midler til at sikre sikkerheden ikke var hensigtsmæssige, og at der derfor var tale om indirekte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse.

Klager fik derfor medhold.

J. nr. 2013-6811-36120

Det var i strid med loven om etnisk ligebehandling, at nogle fodboldtilhængere med udenlandsk klingende navne fik besked om, at deres billetter til Champions League ville blive annullerede af sikkerhedsmæssige årsager. Billetterne var købt til fodboldklubbens hjemmebanekampe med placering i hjemmeholdets publikumsafsnit på stadion. Baggrunden for beskeden om annullering var bekymring for, at billetkøberne med de udenlandsk klingende navne ville vise sig at være udebanefans, hvilket kunne udgøre en sikkerhedsrisiko.

Nævnet fandt, at klagerne reelt blev afvist på grund af deres navne og dermed indirekte deres etniske oprindelse. Det var objektivt begrundet i et sagligt formål at sikre, at personer, der havde købt billetter til hjemmeholdets publikumsafsnit, ikke var tilhængere af udeholdet.

Ét medlem fandt, at det var forståeligt, at klager havde følt sig krænket, men at annulleringen af billetter af sikkerhedsmæssige hensyn ikke gik ud over, hvad der var rimeligt og proportionalt.

To medlemmer fandt, at de anvendte midler til at sikre sikkerheden ikke var hensigtsmæssige, og at der derfor var tale om indirekte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse.

Klager fik derfor medhold.

J. nr. 2013-6811-39360

Klager der oprindeligt var fra Congo blev afvist fra en bar, mens hans fire nordiske venner blev lukket ind. Klager fik at vide, at der var for mange mennesker på baren. Under sagens behandling i nævnet oplyste indklagede, at de var opmærksomme på en person i nattelivet med samme navn som klager, som vidner havde set handle med og indtage euforiserende stoffer. Klager havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at han havde været udsat for forskelsbehandling. Indklagede havde ikke løftet bevisbyrden for, at der ikke var tale om forskelsbehandling. Klager blev afvist sammen med en anden person, der oprindeligt kommer fra Congo, og indklagede havde givet forskellige oplysninger om grunden til afvisningen.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 5.000 kroner.

J. nr. 2013-6811-42278

En mand af afrikansk oprindelse blev bedt om at forlade en bar, kort tid efter han var kommet ind, fordi dørmanden ikke var tryk ved klager. Klagers danske venner fik lov til at blive. Der var uenighed mellem klager og indklagede om, hvorfor klager blev smidt ud, og nævnet fandt derfor, at klagen kun kunne afgøres ved hjælp af parts- og vidneforklaringer.

Nævnet kunne derfor ikke behandle klagen.

J. nr. 2013-6811-44897

En mand af algerisk oprindelse blev sammen med sin etnisk somaliske ven afvist i døren til en natklub. Deres etnisk danske ven blev lukket ind. Indklagedes dørmand mente, at klager tidligere havde lavet ballade på natklubben, og derfor blev afvist.

Nævnet fandt, at grunden til, at klager blev afvist, kun kunne afklares ved hjælp af parts- og vidneforklaringer.

Nævnet kunne derfor ikke behandle klagen.

J. nr. 2013-6811-50882

En mand af halvt thailandsk afstamning blev smidt ud af en bar, fordi han, ifølge dørmændene, ikke kunne opføre sig ordenligt. Nævnet fandt, at der ikke var oplysninger i sagen, der tydede på, at udsmidningen skyldtes klagers etniske oprindelse.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6811-51208

En mand af udenlandsk herkomst blev afvist i døren på et diskotek, fordi han ikke havde sit sundhedskort med. Manden prøvede senere, at komme ind på baren ved at vise sit pas. Han blev afvist igen, og der opstod tumult mellem ham og dørmanden. Indklagede benægtede, at afvisningen skyldtes klagers etnicitet, og fremhævede, at det i stedet var mandens attitude, der var årsagen.

Da der var uklarhed omkring hændelsesforløbet, kunne sagen kun afklares ved hjælp af parts- og vidneforklaringer.

Nævnet kunne derfor ikke behandle klagen.

J. nr. 2014-6811-00019

Det var i strid med lov om etnisk ligebehandling, at klager ikke kunne bestille bord på en bar til nytårsaften med henvisning til, at indklagede havde en kvote for antallet af indvandrere.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 5.000 kr.

Øvrige

J. nr. 2013-6811-05513

Klagen drejede sig om en kvinde af anden etnisk herkomst end dansk, der skyldte 54.000 kr. i boligafgift til sin andelsforening. Klager og ejendomsadministratoren indgik herefter en aftale om månedlig tilbagebetaling. Klager fandt senere ud af, at hendes månedlige ratebetaling var langt højere end de andre andelsejeres. Hun mente, at det skyldtes hendes køn og etnicitet. Den indklagede ejendomsadministrator gjorde gældende, at klager selv havde været med til at indgå aftalen efter at være blevet spurgt, hvor meget hun var i stand til at afdrage på sin gæld. Nævnet fandt, at klager ikke havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at den indgåede aftale om ratebetaling var anderledes for klager på grund af hendes køn eller etniske oprindelse.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6811-50883

En britisk statsborger blev afvist fra at modtage straksbehandling hos en praktiserende læge, fordi der ikke var ledige tider den dag. Klager mente, at afvisningen skyldtes klagers etniske herkomst. Da der var uenighed om, hvad der konkret var sket og sagt ved lægebesøget, kunne sagen kun afklares ved hjælp af parts- og vidneforklaringer.

Da dette ikke kunne finde sted for nævnet, kunne klagen ikke behandles.

J. nr. 2014-6811-48875

Det var ikke i strid med loven om etnisk ligebehandling, at en mand af anden etnisk herkomst ikke fik eftergivet en parkeringsafgift. Han fik afgiften, fordi hans parkeringstilladelse ikke kunne læses gennem vinduet. Nævnet fandt, at den manglende eftergivelse af afgiften ikke skyldtes klagers etniske oprindelse.

Klager fik derfor ikke medhold.

Alder

[J. nr. 2012-6810-47166](#)

En 58-årig kvinde blev afskediget fra sin stilling som fuldmægtig i et ministerium på grund af omstruktureringer. Begrundelsen for opsigelsen var blandt andet, at klagers løn ikke stemte overens med hendes produktion. To medlemmer fandt, at klager ikke havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at klager havde været udsat for forskelsbehandling på grund af alder, mens et medlem fandt, at klager havde påvist faktiske omstændigheder.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2012-6810-49576](#)

Klagen drejede sig om, hvorvidt det var i strid med loven, at en gruppelivs aftale hos et forsikringsselskab stoppede med at omfatte kritisk sygdom, når en tjenestemand gik på pension.

I sagen var der to indklagede. Indklagede 1 var forsikringsselskabet, som gruppeforsikringen var tegnet hos og administreret af. Indklagede 2 var de kommunale aftaleparter. Da det er indklagede 2, der var aftaleparterne, og dermed havde fastsat indholdet af gruppelivs aftalen, fandt nævnet, at de var rette indklagede. Nævnet kunne derfor ikke behandle klagen over indklagede 1.

Indklagede 2 gjorde gældende at årsagen til, at de i 2000 gik over til, at dækning ved kritisk sygdom ikke omfattede pensionerede tjenestemænd, skyldtes, at der var et større forsørgelseshensyn at tage til de tjenestemænd, der blev ramt af kritisk sygdom, mens de var i arbejde.

Nævnet fandt, at dækningen ikke beror på alder, men på hvorvidt tjenestemanden er gået på pension.

Ved afgørelsen var der dissens i nævnet. To medlemmer udtalte, at klager ikke havde påvist faktiske omstændigheder, der tydede på, at klager havde været udsat for forskelsbehandling. Et medlem udtalte, at der var tale om indirekte forskelsbehandling på grund af alder.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-05436

En 62-årig politimand blev valgt til at indgå i en pulje på tre politimænd, hvoraf der skulle vælges to til at arbejde med automatisk trafikkontrol (ATK-måling). Indklagede oplyste, at årsagen til, at klager blev valgt, var, at han var i sin senkarriere. Da klager ikke blev valgt til ATK-måler, fandt Ligebehandlingsnævnet, at han ikke var blevet udsat for forskelsbehandling på grund af alder i denne del af forløbet.

Klager søgte efterfølgende en stilling i færdselsafdelingen. Han fik efter at have fået stillingen at vide, at der var tale om en kombistilling, hvor han halvdelen af arbejdstiden skulle arbejde med ATK-måling. Nævnet fandt, at der til belysning af denne del af klagen var behov for parts- og vidneforklaringer, som ikke kan ske ved nævnet.

Nævnet kunne derfor ikke behandle denne del af klagen.

J. nr. 2013-6810-06512

En elektriker født i 1956 blev fyret fra sin stilling som reparatør i teknisk afdeling hos en supermarkedskoncern. Afdelingen afskedigede i alt 63 medarbejdere. På afskedigelsestidspunktet var en femtedel af medarbejderne i afdelingen over 55 år, men af de afskedigede var en tredjedel af medarbejderne over 55 år. Samtidig anførte indklagede, at det var nødvendigt at sikre en ligelig aldersspredning fremadrettet. Ligebehandlingsnævnet fandt, at der var formodning for, at klagers alder indgik i beslutningen om afskedigelse. Indklagede havde ikke bevist, at ligebehandlingsprincippet ikke var krænket.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 270.000, svarende til ni måneders løn.

J. nr. 2013-6810-06517

En elektriker født i 1952 blev fyret fra sin stilling som reparatør i teknisk afdeling hos en supermarkedskoncern. Afdelingen afskedigede i alt 63 medarbejdere. På afskedigelsestidspunktet var en femtedel af medarbejderne i afdelingen over 55 år, men af de afskedigede var en tredjedel af medarbejderne over 55 år. Samtidig anførte indklagede, at det var nødvendigt at sikre en ligelig aldersspredning fremadrettet. Ligebehandlingsnævnet fandt, at der var formodning for, at klagers alder indgik i beslutningen om afskedigelse. Indklagede havde ikke bevist, at ligebehandlingsprincippet ikke var krænket.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 270.000, svarende til ni måneders løn.

J. nr. 2013-6810-06518

En elektriker født i 1949 blev fyret fra sin stilling som reparatør i teknisk afdeling hos en supermarkedskoncern. Afdelingen afskedigede i alt 63 medarbejdere. På afskedigelsestidspunktet var en femtedel af medarbejderne i afdelingen over 55 år, men af de afskedigede var en tredjedel af

medarbejderne over 55 år. Samtidig anførte indklagede, at det var nødvendigt at sikre en ligelig aldersspredning fremadrettet. Ligebehandlingsnævnet fandt, at der var formodning for, at klagers alder indgik i beslutningen om afskedigelse. Indklagede havde ikke bevist, at ligebehandlingsprincippet ikke var krænket.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 270.000, svarende til ni måneders løn.

[J. nr. 2013-6810-06521](#)

En elektriker født i 1953 blev fyret fra sin stilling som reparatør i teknisk afdeling hos en supermarkedskoncern. Afdelingen afskedigede i alt 63 medarbejdere. På afskedigelsestidspunktet var en femtedel af medarbejderne i afdelingen over 55 år, men af de afskedigede var en tredjedel af medarbejderne over 55 år. Samtidig anførte indklagede, at det var nødvendigt at sikre en ligelig aldersspredning fremadrettet. Ligebehandlingsnævnet fandt, at der var formodning for, at klagers alder indgik i beslutningen om afskedigelse. Indklagede havde ikke bevist, at ligebehandlingsprincippet ikke var krænket.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 270.000, svarende til ni måneders løn.

[J. nr. 2013-6810-06525](#)

En elektriker født i 1952 blev fyret fra sin stilling som reparatør i teknisk afdeling hos en supermarkedskoncern. Afdelingen afskedigede i alt 63 medarbejdere. På afskedigelsestidspunktet var en femtedel af medarbejderne i afdelingen over 55 år, men af de afskedigede var en tredjedel af medarbejderne over 55 år. Samtidig anførte indklagede, at det var nødvendigt at sikre en ligelig aldersspredning fremadrettet. Ligebehandlingsnævnet fandt, at der var formodning for, at klagers alder indgik i beslutningen om afskedigelse. Indklagede havde ikke bevist, at ligebehandlingsprincippet ikke var krænket.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 270.000, svarende til ni måneders løn.

[J. nr. 2013-6810-06532](#)

En elektriker født i 1951 blev fyret fra sin stilling som reparatør i teknisk afdeling hos en supermarkedskoncern. Afdelingen afskedigede i alt 63 medarbejdere. På afskedigelsestidspunktet var en femtedel af medarbejderne i afdelingen over 55 år, men af de afskedigede var en tredjedel af medarbejderne over 55 år. Samtidig anførte indklagede, at det var nødvendigt at sikre en ligelig aldersspredning fremadrettet. Ligebehandlingsnævnet fandt, at der var formodning for, at klagers alder indgik i beslutningen om afskedigelse. Indklagede havde ikke bevist, at ligebehandlingsprincippet ikke var krænket.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 270.000, svarende til ni måneders løn.

[J. nr. 2013-6810-06533](#)

En elektriker født i 1955 blev fyret fra sin stilling som reparatør i teknisk afdeling hos en supermarkedskoncern. Afdelingen afskedigede i alt 63 medarbejdere. På afskedigelsestidspunktet var en femtedel af medarbejderne i afdelingen over 55 år, men af de afskedigede var en tredjedel af medarbejderne over 55 år. Samtidig anførte indklagede, at det var nødvendigt at sikre en ligelig aldersspredning fremadrettet. Ligebehandlingsnævnet fandt, at der var formodning for, at klagers alder indgik i beslutningen om afskedigelse. Indklagede havde ikke bevist, at ligebehandlingsprincippet ikke var krænket.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 270.000, svarende til ni måneders løn.

J. nr. 2013-6810-06535

En elektriker født i 1951 blev fyret fra sin stilling som reparatør i teknisk afdeling hos en supermarkedskoncern. Afdelingen afskedigede i alt 63 medarbejdere. På afskedigelsestidspunktet var en femtedel af medarbejderne i afdelingen over 55 år, men af de afskedigede var en tredjedel af medarbejderne over 55 år. Samtidig anførte indklagede, at det var nødvendigt at sikre en ligelig aldersspredning fremadrettet. Ligebehandlingsnævnet fandt, at der var formodning for, at klagers alder indgik i beslutningen om afskedigelse. Indklagede havde ikke bevist, at ligebehandlingsprincippet ikke var krænket.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 270.000, svarende til ni måneders løn.

J. nr. 2013-6810-06537

En elektriker født i 1950 blev fyret fra sin stilling som reparatør i teknisk afdeling hos en supermarkedskoncern. Afdelingen afskedigede i alt 63 medarbejdere. På afskedigelsestidspunktet var en femtedel af medarbejderne i afdelingen over 55 år, men af de afskedigede var en tredjedel af medarbejderne over 55 år. Samtidig anførte indklagede, at det var nødvendigt at sikre en ligelig aldersspredning fremadrettet. Ligebehandlingsnævnet fandt, at der var formodning for, at klagers alder indgik i beslutningen om afskedigelse. Indklagede havde ikke bevist, at ligebehandlingsprincippet ikke var krænket.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 325.000, svarende til ni måneders løn.

J. nr. 2013-6810-06538

En elektriker født i 1954 blev fyret fra sin stilling som reparatør i teknisk afdeling hos en supermarkedskoncern. Afdelingen afskedigede i alt 63 medarbejdere. På afskedigelsestidspunktet var en femtedel af medarbejderne i afdelingen over 55 år, men af de afskedigede var en tredjedel af medarbejderne over 55 år. Samtidig anførte indklagede, at det var nødvendigt at sikre en ligelig aldersspredning fremadrettet. Ligebehandlingsnævnet fandt, at der var formodning for, at klagers alder indgik i beslutningen om afskedigelse. Indklagede havde ikke bevist, at ligebehandlingsprincippet ikke var krænket.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 270.000, svarende til ni måneders løn.

J. nr. 2013-6810-06539

En elektriker født i 1950 blev fyret fra sin stilling som reparatør i teknisk afdeling hos en supermarkedskoncern. Afdelingen afskedigede i alt 63 medarbejdere. På afskedigelsestidspunktet var en femtedel af medarbejderne i afdelingen over 55 år, men af de afskedigede var en tredjedel af medarbejderne over 55 år. Samtidig anførte indklagede, at det var nødvendigt at sikre en ligelig aldersspredning fremadrettet. To af nævnets medlemmer fandt, at der var formodning for, at klagers alder indgik i beslutningen om afskedigelse. Indklagede havde ikke bevist, at ligebehandlingsprincippet ikke var krænket.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 150.000, svarende til ni måneders løn.

J. nr. 2013-6810-06541

En elektriker født i 1951 blev fyret fra sin stilling som reparatør i teknisk afdeling hos en supermarkedskoncern. Afdelingen afskedigede i alt 63 medarbejdere. På afskedigelsestidspunktet var en femtedel af medarbejderne i afdelingen over 55 år, men af de afskedigede var en tredjedel af medarbejderne over 55 år. Samtidig anførte indklagede, at det var nødvendigt at sikre en ligelig aldersspredning fremadrettet. Ligebehandlingsnævnet fandt, at der var formodning for, at klagers alder indgik i beslutningen om afskedigelse. Indklagede havde ikke bevist, at ligebehandlingsprincippet ikke var krænket.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 270.000, svarende til ni måneders løn.

J. nr. 2013-6810-07101

En bioanalytiker født i 1950 blev afskediget som følge af nedskæringer. Klager var den eneste bioanalytiker, der blev afskediget på afdelingen. Der blev afskediget 31 medarbejdere, hvoraf to var over 60 år. Der var i alt 24 medarbejdere over 60 år i klagers afdeling. Nævnet fandt derfor, at klager ikke havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at klager havde været udsat for forskelsbehandling.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6819-08016

Det er ikke i strid med forskelsbehandlingsloven, at præster efter tjenestemandsløven skal fratæde deres stilling, når de fylder 70 år.

Det fremgår af forarbejderne til tjenestemandsløven, at formålet med at bevare en afgangsalder på 70 år er at sikre hensynet til de særlige ansættelsesforhold for præster, herunder at menighedsrådets bestemmende betydning for udnævnelsen af præster (kaldsretten) ikke gøres illusorisk. Derudover er

der også taget hensyn til, at der ikke opstår dybere uoverensstemmelser mellem præst og menighed, der kan udvikle sig til en hindring for det kirkelige livs trivsel.

Nævnet fandt ikke grundlag for at tilsidesætte folketingets vurdering af, at disse formål er tilstrækkeligt tungtvejende og legitime til at retfærdiggøre undtagelsen fra lovens forbud mod forskelsbehandling på grund af alder, og at den pligtmæssige afgangsalder er et hensigtsmæssigt og nødvendigt middel til at opfylde disse formål.

Klager får derfor ikke medhold i klagen.

J. nr. 2013-6810-09288

En balletdanser blev afskediget som følge af besparelser. Alle dansere fik først tilbud om frivillig fratrædelse, men da ingen tog i mod det, skulle indklagede afskedige 11 dansere. Efterfølgende ansatte indklagede fem nye, yngre dansere, som var internt rekrutterede. Indklagede henviste til, at talentudvikling var afgørende for, at indklagede kunne bevare sin position som et af verdens mest anerkendte balletkompagnier. Nævnet fandt, at hensynet til udviklingen af balletkorpsets ydeevne var et sagligt formål, og at indklagedes midler derfor måtte anses for at være både hensigtsmæssige og nødvendige.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-09290

En balletdanser blev afskediget som følge af besparelser. Alle dansere fik først tilbud om frivillig fratrædelse, men da ingen tog i mod det, skulle indklagede afskedige 11 dansere. Efterfølgende ansatte indklagede fem nye, yngre dansere, som var internt rekrutterede. Indklagede henviste til, at talentudvikling var afgørende for, at indklagede kunne bevare sin position som et af verdens mest anerkendte balletkompagnier. Nævnet fandt, at hensynet til udviklingen af balletkorpsets ydeevne var et sagligt formål, og at indklagedes midler derfor måtte anses for at være både hensigtsmæssige og nødvendige.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-09296

En balletdanser blev afskediget som følge af besparelser. Alle dansere fik først tilbud om frivillig fratrædelse, men da ingen tog i mod det, skulle indklagede afskedige 11 dansere. Efterfølgende ansatte indklagede fem nye, yngre dansere, som var internt rekrutterede. Indklagede henviste til, at talentudvikling var afgørende for, at indklagede kunne bevare sin position som et af verdens mest anerkendte balletkompagnier. Nævnet fandt, at hensynet til udviklingen af balletkorpsets ydeevne var et sagligt formål, og at indklagedes midler derfor måtte anses for at være både hensigtsmæssige og nødvendige.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-09297

En balletdanser blev afskediget som følge af besparelser. Alle dansere fik først tilbud om frivillig fratrædelse, men da ingen tog i mod det, skulle indklagede afskedige 11 dansere. Efterfølgende ansatte indklagede fem nye, yngre dansere, som var internt rekrutterede. Indklagede henviste til, at talentudvikling var afgørende for, at indklagede kunne bevare sin position som et af verdens mest anerkendte balletkompagnier. Nævnet fandt, at hensynet til udviklingen af balletkorpsets ydeevne var et sagligt formål, og at indklagedes midler derfor måtte anses for at være både hensigtsmæssige og nødvendige.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-12662

En kvindelig salgskonsulent klagede over, at hun fik en lavere løn end sine mandlige kollegaer, og over at hun som den ældste medarbejder i virksomheden blev opsagt med henvisning til indklagedes økonomi.

Indklagede ansatte i klagers opsigelsesperiode en ny mandlig medarbejder til en højere løn end klagers.

Nævnet fandt, at det krævede mundtlige parts- og vidneforklaringer at få belyst, hvorvidt klagers arbejdsopgaver var sammenlignelige med eller af samme værdi, som hendes mandlige kollegers, og om alder havde været helt eller delvist årsag til hendes afskedigelse.

Nævnet kunne derfor ikke behandle klagen.

J. nr. 2013-6810-17055

En opsagt rengøringsleder, der overgik til efterløn og herefter folkepension, fik ikke udbetalt fratrædelsesgodtgørelse efter funktionærlovens § 2a. Nævnet henviste til, at Højesteret ved dom af 17. januar 2014 har fastslået, at en opsagt medarbejder, der umiddelbart efter sin fratræden overgår til efterløn, og som ikke har forfulgt sin erhvervmæssige karriere, ikke har ret til fratrædelsesgodtgørelse efter funktionærlovens § 2a.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-17674

En 25-årig lærer oplyste, at han til en jobsamtale blev spurgt om sin alder, og at en af de personer, der deltog i samtalen, ikke mente, at en lærer på 25 år kunne varetage jobbet lige så godt som en ældre lærer. Indklagede huskede ikke, at klagers alder var et emne ved samtalen. Der var forskellige

opfattelser af, hvad der var blevet sagt til jobsamtalen, og spørgsmålet kunne derfor kun afklares ved parts- og vidneforklaringer.

Nævnet kunne derfor ikke behandle klagen.

J. nr. 2014-6810-19852

Det var i strid med forskelsbehandlingsloven, at en kvinde fik afslag på sin ansøgning fordi virksomheden søgte efter medarbejdere under 25 år.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 25.000 kr.

J. nr. 2014-6810-20778

Det var i strid med forskelsbehandlingsloven, at en byggevirksomhed søgte medarbejdere mellem 30-45 år.

Klager fik derfor medhold, men ingen godtgørelse, da han ikke havde søgt stillingen.

J. nr. 2013-6810-37643

En 56-årig efterskolelærer blev afskediget på grund af faldende elevtal. To andre lærere på henholdsvis 49 og 59 år blev afskediget samtidig med klager. Klagen angik ikke skolens økonomiske udfordringer, men i stedet de kriterier som afskedigelsen skete ud fra. Nævnet fandt, at der ikke var oplysninger i sagen, der tydede på, at afskedigelsen af klager var begrundet i aldersdiskrimination.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-40830

Det var ikke i strid med forskelsbehandlingsloven, at en 25-årig kvinde ikke blev indkaldt til jobsamtale om en stilling som klinikassistentelev. Det fremgik af stillingsopslaget, at indklagede forventede, at ansøgerne var under 25 år, men nævnet fandt det godtgjort, at det ikke var på grund af klagers alder, at hun ikke blev indkaldt til samtale. Indklagede havde brugt en gammel annoncetekst, og der blev indkaldt flere ansøgere over 25 år.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-40986

En mand, født i 1983, havde søgt flere forskellige stillinger hos indklagede, men blev ikke indkaldt til samtale. Klager mente, at dette skyldtes hans alder. Nævnet fandt, at klager ikke havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at indklagede havde handlet i strid med forskelsbehandlingsloven.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2013-6810-41153](#)

Det var ikke i strid med forskelsbehandlingsloven, at en kvinde fik afslag på en ansøgning til et job som direktionssekretær. Klager, der er født i 1957, mente, at afslaget skyldtes hendes alder, fordi det fremgik af opslaget, at "kandidaten skulle være klar til næste skridt i sin karriere". Nævnet fandt, at der ikke var påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at klager havde været udsat for forskelsbehandling, da der var indkaldt personer til samtale i samme aldersgruppe som klager.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2013-6811-41178](#)

Et adoptionssamråd havde en aldersgrænse på 70 år for medlemmerne. Klagen var afvist af sekretariatet. Nævnet fandt, at det ikke var kompetent til at behandle klagen, da hvervet som medlem af et adoptionssamråd ikke kunne anses for at være beskæftigelse i forskelsbehandlingslovens forstand.

Nævnet tiltrådte derfor sekretariatets afvisning af sagen.

[J. nr. 2013-6810-42695](#)

Det var i strid med forskelsbehandlingsloven, at en virksomhed søgte efter en "yngre ingeniør".

Klager fik medhold i klagen, men da klager ikke søgte stillingen, blev der ikke tilkendt nogen godtgørelse.

[J. nr. 2013-6810-44496](#)

En socialpædagog blev afskediget på grund af nedskæringer. Blandt de afskedigede medarbejdere var der en klar overrepræsentation af ældre ansatte. Indklagede redegjorde ikke nærmere for, hvilke kompetencer de havde tillagt vægt i forbindelse med udvælgelsen af de afskedigede. Nævnet fandt, at afskedigelsen var i strid med forskelsbehandlingsloven.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 340.000 kr.

[J. nr. 2013-6810-46770](#)

En 60-årig dagplejer blev afskediget på grund af faldende børnetal. Hun havde 34 års anciennitet og havde aldrig modtaget klager over sit arbejde. Nævnet fandt, at der ikke var oplysninger i sagen, der tydede på, at klagers alder havde indflydelse på, at det var hende frem for andre dagplejere, der blev afskediget.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-46779

En 62-årig dagplejer blev afskediget på grund af faldende børnetal. Hun havde 24 års anciennitet og havde aldrig modtaget klager over sit arbejde. Nævnet fandt, at der ikke var oplysninger i sagen, der tydede på, at klagers alder havde indflydelse på, at det var hende frem for andre dagplejere, der blev afskediget.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-54759

Det var i strid med forskelsbehandlingsloven, at et fitnesscenter afviste klagers jobsøgning blandt andet med henvisning til hendes alder.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 25.000 kr.

J. nr. 2013-6810-58641

En projektleder på 53 år blev afskediget få dage efter, at to andre kollegaer på henholdsvis 59 og 65 år var blevet afskediget. Afskedigelsen blev begrundet med, at klager ikke udførte sit arbejde tilfredsstillende. Klager indgik et forlig, hvor han fik en godtgørelse svarende til to måneders løn. Nævnet fandt, at godtgørelsen var fastsat i henhold til funktionærlovens § 2b, og at dette ikke afskar klager fra at rejse krav om godtgørelse efter forskelsbehandlingsloven. Da indklagede afskedigede de tre ældste medarbejdere, fandt nævnet, at der var påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at klager havde været udsat for forskelsbehandling. Indklagede havde ikke løftet bevisbyrden for, at klagers alder ikke var tillagt betydning ved beslutningen om at opsige klager.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 485.000 kr., svarende til cirka ni måneders løn.

J. nr. 2014-6810-00382

En 65-årig mand fik afslag på at forlænge sin ansættelse som fængselsbetjent. Efter aftale mellem Finansministeriet og Fængselsforbundet skal der gives dispensation til fængselsbetjente, hvis de ikke skal pensioneres, når de fylder 63 år. Indklagede valgte ikke at forlænge klagers ansættelse yderligere på grund af kommende krav om effektivisering og besparelser. Nævnet fandt, at indklagede ikke havde handlet i strid med forskelsbehandlingsloven.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2014-6810-18233

En 66-årig specialkonsulent i en styrelse blev afskediget i forbindelse med en større afskedigelsesrunde. I afskedigelsesrunden aftalte styrelsen frivillig fratræden med 40 medarbejdere, mens yderligere 54 blev afskediget.

På baggrund af oplysninger om aldersfordelingen blandt de opsagt fandt Ligebehandlingsnævnet, at klager havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at han havde været udsat for forskelsbehandling på grund af alder.

Nævnet fandt, at indklagede forud for afskedigelsen af klager havde foretaget en konkret vurdering af klagers faglige og personlige kvalifikationer samt opgavevaretagelse i forhold til de øvrige medarbejdere. Nævnet fandt herefter ikke grundlag for at tilsidesætte indklagedes vurdering af, at klager var en af dem, der bedst kunne undværes i den aktuelle situation.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2014-6810-18751

Det var ikke i strid med forskelsbehandlingsloven, at en 27-årig kvinde ikke kom til jobsamtale til en stilling som kontorelev. Klager påpegede, at der i stillingsopslaget kun var anført lønniveau for elever under 25 år. Nævnet fandt, at der ikke var oplysninger i sagen, der tydede på, at det var på grund af klagers alder, at hun ikke kom til samtale.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2014-6810-38359

Det var i strid med forskelsbehandlingsloven, at en 60-årig jurist ikke blev indkaldt til jobsamtale hos en kommune. Ansøgeren var væsentligt ældre end dem, der blev kaldt til samtale. Nævnet fandt, at kommunen ikke havde godtgjort, hvorfor de kun havde indkaldt ansøgere under 30 år.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 25.000 kr.

J. nr. 2014-6810-39175

Det var i strid med forskelsbehandlingsloven, at klager, der er født i 1953, fik afslag på en jobansøgning alene med henvisning til sin alder.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 25.000 kr.

J. nr. 2014-6810-39496

En 63-årig historiestuderende fik afslag på sin ansøgning til en stilling som studentemedhjælper på et museum. Museet fik 80 ansøgninger til stillingen, og vurderede at andre ansøgere passede bedre til stillingen. Nævnet fandt, at klagers alder ikke havde spillet ind ved museets beslutning.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2014-6810-40933

Det var ikke i strid med forskelsbehandlingsloven, at en 60-årig jurist ikke blev indkaldt til jobsamtale i en kommune. Blandt dem, der blev indkaldt til samtale var en 62-årig mand, og der var i øvrigt ikke oplysninger i sagen, der tydede på diskrimination.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2014-6810-48354](#)

En polititjenestemand var utilfreds med den afgørelse han modtog fra Ligebehandlingsnævnet, idet han ikke fik medhold i sin klage. Klager mente, at afgørelsen var forkert, fordi en anden polititjenestemand havde fået medhold i en lignende klage.

Ligebehandlingsnævnet fandt ikke grundlag for at genoptage sagen.

Handicap

[J. nr. 2013-6811-05175](#)

En pædagog i fleksjob blev afskediget, mens hun var sygemeldt. Begrundelsen for afskedigelsen var hensynet til driften, idet indklagede ikke længere mente, at de kunne imødekomme klagers skånehensyn. Klager havde ifølge indklagede givet udtryk for, at hun på grund af hendes helbred ikke kunne klare arbejdet. Nævnet fandt, at klager, der havde sklerose og følger efter piskesmæld, havde et handicap i forskelsbehandlingslovens forstand. Da indklagede havde begrundet afskedigelsen med klagers sygemelding og manglende mulighed for at tilgodese skånehensynene, havde klager påvist faktiske omstændigheder, der skabte en formodning for, at hun havde været udsat for forskelsbehandling.

Nævnet fandt, at en afklaring af, hvorvidt indklagede havde tilbagevist formodningen for forskelsbehandling, bedst kunne ske ved mundtlige parts- og vidneforklaringer, som ikke kan finde sted for nævnet. Nævnet lagde vægt på, at indklagede løbende i dialog med klager havde tilrettelagt klagers arbejde med henblik på at imødekomme klagers behov for skånehensyn, men at der for nævnet var

tvivl om, hvorvidt klagers ønsker, som anført af indklagede, ville udgøre en uforholdsmæssig stor byrde.

Nævnet kunne derfor ikke behandle klagen.

J. nr. 2013-6810-09848

En sygeplejerske med kronisk håndeksem blev omplaceret til sengeafdelingen på sin arbejdsplads. Hendes egen læge frarådede kvinden at arbejde i denne afdeling på grund af hendes lidelse. Lidelsen betød, at kvindens hænder var overfølsomme over for fugt, hvilket hun skulle arbejde meget med, hvis hun blev omplaceret. Klager opsagde sin stilling på grund af omplaceringen. Der var hos nævnet tvivl om, i hvilket omfang klager tidligere havde arbejdet på en sengeafdeling og således, i hvilket omfang klagers eksem udgjorde en relevant begrænsning i funktionsevnen. Samtidig var der også tvivl om, i hvilket omfang indklagede kunne imødekomme klagers skånebehov efter en omplacering. Endelig var det omtvistet, hvorvidt omplacering til en anden afdeling ville medføre en stor byrde for indklagede.

Da disse forhold kun kunne afklares ved mundtlige parts- og vidneforklaringer, kunne nævnet ikke behandle klagen.

J. nr. 2013-6810-11423

En kvinde blev opsagt fra sit fleksjob på en café to dage efter, at hun havde mindet indklagede om hvilke skånehensyn hun havde. Indklagede oplyste, at klager ikke passede ind i branchen, og at hun ikke ville modtage og følge simple ordrer. Klager havde ikke kommenteret på dette. Der blev opsagt flere andre medarbejdere omkring samme tidspunkt som led i en omstrukturering.

Klager fik ikke medhold i klagen.

J. nr. 2013-6810-16551

En pædagog blev afskediget på grund af sygdom. Klager havde i forbindelse med sit arbejde været udsat for en ulykke, hvor hun pådrog sig gener fra nakke, skulder og arm. Det fremgik blandt andet af en speciallægeerklæring, at klagers pædagogstilling i realiteten var ideel, idet den ikke var nakke-skulderågsbelastende. Det fremgik videre, at klagers erhvervsevne/indtjeningssevne på længere sigt næppe ville blive påvirket i væsentlig grad. Der forelå desuden oplysninger om, at klager under sin sygemelding havde udført arbejde som pædagog under et ophold i Grønland. Nævnet fandt, at klager ikke var handicappet i forskelsbehandlingslovens forstand.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-16553

En teknisk assistent blev opsagt kort tid efter, at hun fik konstateret allergi over for kolofonium, der findes i papir. Arbejde med papir var en stor del af klagers arbejde. Indklagede gjorde gældende, at

opsigelsen skyldtes omstruktureringer. Klager bestred ikke dette fakta, ligesom klager heller ikke påviste omstændigheder, der kunne tyde på, at afskedigelsen skyldtes hendes handicap. Nævnet fandt derfor ikke grund til at tilsidesætte indklagedes vurdering af, at klager var den, der bedst kunne undværes.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-18021

En socialpædagog med en fremadskridende muskelsygdom indgik sammen med sin fagforening en fratrædelsesaftale med sin arbejdsgiver, da hun ikke længere kunne klare det fysisk hårde arbejde på et bosted. I fratrædelsesaftalen fremgik, at indklagede ville forsøge at omplacere klager til et fleksjob. Dette lykkedes ikke for indklagede. Nævnet fandt, at indklagede ikke havde godtgjort, at de havde truffet de nødvendige hjælpeforanstaltninger for at omplacere klager. Nævnet lagde vægt på, at der var tvivl om kvaliteten af den hjælp, som klager modtog fra sine personlige assistenter, ligesom der var tvivl om, hvorvidt muligheden for at støtte klager var udtømte på opsigelsestidspunktet.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 270.000 kroner, svarende til ni måneders løn.

J. nr. 2013-6810-18657

En pædagog med diabetes blev afskediget fra sin stilling på et kommunalt bosted. Der havde været flere uheldige episoder med klager, og afskedigelsen var udløst af, at klager havde brugt unødigt magtanvendelse over for en beboer. Klagers diabetes var dårligt reguleret og medførte hypoglykæmi, som kunne udløse uhensigtsmæssige irritationsudbrud. Nævnet fandt, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte indklagedes vurdering af, at ansættelsesforholdet måtte ophøre, fordi klagers adfærd ikke var forenelig med indklagedes pædagogiske praksis.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-27304

En socialpædagog fik en række følgeskader efter en fødsel, herunder stomi. Det medførte, at hun var sygemeldt i en længere periode, efter hun kom tilbage fra orlov. Socialpædagogen blev efterfølgende afskediget. Bo- og servicestedet, hvor socialpædagogen arbejdede, gav hende mulighed for at hvile i arbejdstiden og tilbød samtidig en gradvis genoptagelse af arbejdet. Nævnet fandt, at klager havde et handicap i forskelsbehandlingslovens forstand, men at arbejdspladsen havde tilbudt klager de nødvendige hensigtsmæssige foranstaltninger, for at hun kunne vende tilbage til arbejdet.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-33979

En svejsekontrollant var ude for en arbejdsulykke, der medførte en brækket fod. Klager vendte senere tilbage til arbejdet på deltid, men måtte efterfølgende sygemeldes igen på grund af ny operation. Tre måneder efter denne operation blev klager afskediget på grund af "længere tids sygdom", hvilket gav en formodning om, at klager havde været udsat for forskelsbehandling på grund af handicap. Indklagede tilbød klager deltidsansættelse i hans hidtidige stilling, hvilket han tog imod i månederne op til operationen. Efterfølgende tilbød indklagede klager en hel- eller deltidsansættelse i en mere administrativ stilling, hvilket klager afslog.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-44351

En nyansat intern sælger fik få dage efter sin ansættelse et krampeanfald på arbejdet. Han faldt om, og fik derved et brud på højre skulder. Få uger senere blev klager opsagt. Klager mente, at han var blevet opsagt på grund af sit handicap (epilepsi). Indklagede afviste dette og henviste til, at afskedigelsen skyldtes, at klager ikke havde fulgt en korrekt procedure i forbindelse med sygemelding. Efterfølgende undersøgelser viste, at klager ikke led af epilepsi. Ligebehandlingsnævnet fandt det ikke dokumenteret, at klager var handicappet i forskelsbehandlingslovens forstand på opsigelsestidspunktet.

Klager fik derfor ikke medhold i klagen.

J. nr. 2013-6810-44514

En SOSU-assistent med slidgigt var sygemeldt i en længere periode. Kommunen fandt, at omplacering ikke var mulig, og hun blev derfor afskediget. Klager klagede til Ligebehandlingsnævnet over forskelsbehandling på grund af handicap.

Da der imidlertid var indgået forlig i sagen, kunne nævnet ikke behandle klagen.

J. nr. 2013-6810-44759

En kundeservicemedarbejder blev afskediget kort tid efter, at han måtte holde otte fraværsdage, fordi hans samlever blev indlagt med betændelse i rygmarven. Indklagede forklarede, at afskedigelsen skyldtes omstruktureringer i virksomheden på grund af et væsentligt øget antal kunder. Nævnet vurderede, at klager var omfattet af beskyttelsen mod forskelsbehandling på grund af handicap på grund af hans samlevers sygdom. Nævnet fandt imidlertid, at klager ikke havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at han havde været udsat for forskelsbehandling.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-49522

En debitorbogholder, der var ramt af en tarmsygdom, blev afskediget, efter hun havde været sygemeldt i 120 dage. Bogholderen blev ikke sygemeldt på grund af sit handicap, men på grund af en

stressreaktion, der forværrede tarmsygdommen. Nævnet fandt, at klager ikke havde påvist omstændigheder, der gav anledning til formodning om, at afskedigelsen var i strid med forskelsbehandlingsloven.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-56656

En lærer, der havde en depression, havde været sygemeldt i en periode på mere end to år, før han vendte tilbage til jobbet. Efter tilbagekomsten var hans fremmøde ustabil, og han blev herefter afskediget, da indklagede mente, at hans opførsel ikke var i overensstemmelse med, hvad der kunne forventes. Nævnet fandt, at klager på opsigelsestidspunktet ikke var handicappet i forskelsbehandlingslovens forstand.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2013-6810-61304

En mand klagede over forskelsbehandling på grund af handicap, fordi kommunen, beskæftigelsesankenævnet i statsforvaltningen og Ankestyrelsen ikke fandt ham berettiget til fleksjob. Sekretariatet for Ligebehandlingsnævnet afviste sagen, idet det måtte anses for åbenbart, at klager ikke kunne få medhold i klagen. Sekretariatet henviste til, at forholdet ikke havde relation til beskæftigelse eller anvisning af beskæftigelse på en sådan måde, at klagen var omfattet af forskelsbehandlingsloven. Klager klagede over sekretariatets afgørelse, og sagen blev derfor forelagt Ligebehandlingsnævnet. Ligebehandlingsnævnet fandt, at en nærmere vurdering af klagen, herunder om kommunens afgørelse af, om en person er berettiget til fleksjob eller ej kan sidestilles med vejlednings- og uddannelsesvirksomhed eller anvisning af beskæftigelse i forskelsbehandlingslovens forstand, bør undergives nævnsbehandling.

Nævnet ophævede derfor sekretariatets afvisning, og sagen overgik til nævnsbehandling.

J. nr. 2014-6810-00023

Et pensionselskab afskedigede en assurandør kort tid efter, at han havde meddelt, at han skulle opereres i ryggen. Klager mente, at han var blevet udsat for forskelsbehandling på grund af handicap. Indklagede foretog organisationsændringer, der medførte at klagers stilling blev nedlagt. Nævnet fandt, at assurandøren ikke havde fremlagt dokumentation, der gav anledning til at formode, at hans afskedigelse var i strid med forskelsbehandlingsloven.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2014-6810-02880

En kvinde med slidgigt i foden var ansat i fleksjob som IT-koordinator. Hun klagede over, at hun fik en lavere løn end sin kollega på grund af sit handicap. Da kvinden påpegede lønforskellen over for sin chef, fik hun at vide, at det skyldtes hendes manglende fleksibilitet på grund af hendes handicap. Arbejdsgiveren bestred denne påstand. De to parter var også uenige om, hvorvidt kvindens og hendes kollegas arbejde havde samme værdi. En afklaring af disse spørgsmål krævede mundtlige parts- og vidneforklaring.

Nævnet kunne derfor ikke behandle klagen.

J. nr. 2014-6810-20409

En mand, der havde fået afslag på bevilling af fleksjob, klagede til Ligebehandlingsnævnet, idet han mente, at afslaget var udtryk for forskelsbehandling på grund af handicap.

Ligebehandlingsnævnet afgjorde sagen med dissens.

Tre medlemmer udtalte, at spørgsmålet, om en person er berettiget til fleksjob, ikke har karakter af beskæftigelse eller anvisning af beskæftigelse på en sådan måde, at klagen er omfattet af forskelsbehandlingsloven.

To medlemmer udtalte, at den virksomhed, som jobcentre udøver i forbindelse med fleksjobordningen efter deres opfattelse, er vejledning og beskæftigelsesanvisning i forskelsbehandlingslovens forstand og derfor omfattet af forskelsbehandlingsloven.

Der blev truffet afgørelse efter stemmeflertallet.

Nævnet kunne ikke behandle klagen.

J. nr. 2014-6810-27161

En socialrådgiver med medfødte forandringer i alle ekstremiteter søgte en stilling med henvisning til bekendtgørelse af lov om kompensation til handicappede i erhverv. Ligebehandlingsnævnet har ikke kompetence til at tage stilling til, om der er sket overtrædelser af disse regler. Nævnet fandt, at klager ikke havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at hans handicap var blevet tillagt betydning i forbindelse med, at han ikke kom i betragtning til stillingen.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2014-6810-27166

En socialrådgiver med medfødte forandringer i alle ekstremiteter søgte en stilling med henvisning til bekendtgørelse af lov om kompensation til handicappede i erhverv. Ligebehandlingsnævnet har ikke kompetence til at tage stilling til, om der er sket overtrædelser af disse regler. Nævnet fandt, at klager

ikke havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at hans handicap var blevet tillagt betydning i forbindelse med, at han ikke kom i betragtning til stillingen.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2014-6810-27170

En socialrådgiver med medfødte forandringer i alle ekstremiteter søgte en stilling med henvisning til bekendtgørelse af lov om kompensation til handicappede i erhverv. Ligebehandlingsnævnet har ikke kompetence til at tage stilling til, om der er sket overtrædelser af disse regler. Nævnet fandt, at klager ikke havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at hans handicap var blevet tillagt betydning i forbindelse med, at han ikke kom i betragtning til stillingen.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2014-6810-30819

En socialrådgiver med medfødte forandringer i alle ekstremiteter søgte en stilling med henvisning til bekendtgørelse af lov om kompensation til handicappede i erhverv. Ligebehandlingsnævnet har ikke kompetence til at tage stilling til, om der er sket overtrædelser af disse regler. Nævnet fandt, at klager ikke havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at hans handicap var blevet tillagt betydning i forbindelse med, at han ikke kom i betragtning til stillingen.

Klager fik derfor ikke medhold.

J. nr. 2014-6810-32522

Det var i strid med forskelsbehandlingsloven, at en Tv-station søgte efter en medarbejder med handicap til dækning af de Paralympiske Lege i 2016. Der må som hovedregel ved jobannoncer ikke angives, at der til ansættelse søges eller fortrækkes en person med handicap. Beslutningen om at fravige hovedreglen, kan i særlige tilfælde træffes af vedkommende minister eller efter indhentet udtalelse fra beskæftigelsesministeren. Nævnet lagde til grund, at indklagede ikke havde anvendt muligheden for at søge om dispensation. Nævnet vurderede herefter, at indklagede havde handlet i strid med loven.

Klager fik derfor medhold.

J. nr. 2014-6810-38366

En kørelærer blev i 2009 ramt af en hjerneblødning. Efter tre år kunne han vende tilbage til arbejdsmarkedet på deltid og fik arbejde som teorilærer. Hjerneblødningen medførte, at kørelæreren ikke kunne forestå praktisk køreundervisning. Det fremgår af færdselsloven, at fornyelse af kørelærergodkendelsen kræver et aktuelt kendskab til den praktiske køreundervisning. Nævnet fandt, at det ikke var i strid med loven, at kørelæreren ikke fik fornyet sin kørelærergodkendelse.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2014-6810-38367](#)

Det var ikke i strid med forskelsbehandlingsloven, at en mand, der manglede højre hånd og en del af underarmen ikke kom i betragtning til en stilling som butiksmedhjælper. Der var ikke oplysninger i sagen, der gav anledning til at formode, at han havde været udsat for forskelsbehandling.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2013-6810-49744](#)

En operatør arbejdede i fleksjob, fordi han led af PTSD. Han blev afskediget, efter refusionsreglerne for fleksjobbere blev ændret. Ændringen betød, at virksomheden ikke længere havde likviditet til at beholde ham. Nævnet fandt, at klager havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at afskedigelsen var i strid med forskelsbehandlingsloven.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 180.000 kr., svarende til ni måneders løn.

National oprindelse

[J. nr. 2013-6810-09466](#)

En russisk kvinde klagede over et rejsebureau, der søgte efter en webudvikler med dansk som modersmål eller på modersmålsniveau. Indklagede oplyste, at hele deres program er udviklet på dansk, og at udviklerne skriver direkte på hjemmesiderne. Klager kom ikke med bemærkninger til indklagedes forklaring. På den baggrund fandt nævnet ikke grundlag for at tilsidesætte indklagedes vurdering af, at jobbet krævede dansk på modersmålsniveau.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2013-6810-20583](#)

Det var ikke i strid med forskelsbehandlingsloven, at en norsk mand fik afslag på en jobansøgning. Nævnet fandt, at klager ikke havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at klager havde været udsat for forskelsbehandling på grund af alder, national eller etnisk oprindelse.

Klager fik derfor ikke medhold.

[J. nr. 2013-6811-24579](#)

Klagen drejede som om et stormagasin, der gav ti procent rabat til udenlandske kunder. Da rabatten var uafhængig af kundernes etniske oprindelse, var den ikke omfattet af den etniske ligebehandlingslov.

Nævnet kunne derfor ikke behandle klagen.

[J. nr. 2013-6811-46707](#)

En 30-årig italiener blev afvist i døren til et diskotek med henvisning til at hans nationale oprindelse. Indklagede oplyste, at afvisningen skyldtes klagers dårlige attitude. Da sagen kun kunne afklares ved hjælp af parts- og vidneforklaringer, kunne nævnet ikke behandle klagen.

Klagen blev derfor afvist.

Religion

[J. nr. 2013-6810-42281](#)

En muslimsk kvinde var til jobsamtale til et job som pædagogmedhjælper, men fik ikke jobbet. Klager mente, at det skyldtes hendes religiøse overbevisning, da snakken til jobsamtalen blandt andet var faldet på eventuelle problemer i forhold til at tage i svømmehallen og deltage i grillfester, hvor nogle forældre ville spise svinekød. Indklagede var enig i, at det var emner, der var blevet snakket om til jobsamtalen, men det fremgik ikke klart, hvad der konkret var blevet talt om, og hvorvidt der var en sammenhæng mellem indklagedes spørgsmål og klagers religion.

Da en afklaring af disse forhold kun kunne ske ved mundtlige parts- og vidneforklaringer, kunne nævnet ikke behandle klagen.

[J. nr. 2013-6811-58680](#)

En muslimsk kvinde med tørklæde klagede over den behandling, hun fik i en tøjbutik. Klager mente, at butikkens personale holdt ekstra godt øje med hende, og hun blev pålagt ikke at tage mere end 2-3 stykker tøj med ind i prøverummet. Indklagede gjorde gældende at på grund af uventet mange besøgende samt tidligere problemer med tyverier, havde de taget særlige forholdsregler i forhold til kunderne. Disse forholdsregler var ikke møntet på kvinder med tørklæde eller andre bestemte grupper, men var en helt generel foranstaltning.

Da der var uenighed mellem klager og indklagede om sagens fakta, kunne klagen kun afgøres ved hjælp af parts- og vidneforklaringer.

Nævnet kunne derfor ikke behandle klagen.

Politisk anskuelse

[J. nr. 2013-6810-40969](#)

En markedsføringsøkonom blev opsagt kort tid efter, at han var begyndt i virksomhedspraktik hos indklagede, og efter at der var indgået en kontrakt om fastansættelse. En anden ansat hos indklagede

havde samme dag, som klager blev opsagt fundet ud af, at klager var formand for parti X. Afskedigelsen skyldtes ifølge indklagede nedskæringer. Nedskæringerne ramte de tre nyansatte sælgere. De to andre sælgere blev dog først afskediget henholdsvis én og to uger efter klager. Nævnet fandt, at klager havde påvist faktiske omstændigheder, der gav anledning til at formode, at klager havde været udsat for forskelsbehandling på grund af sin politiske anskuelse, og at indklagede ikke havde løftet bevisbyrden for, at dette ikke var tilfældet.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 120.000 kr., svarende til cirka seks måneders løn.

Seksuel orientering

J. nr. 2014-6811-01869

I en swingerklub var prisen for mænd og par 200 kr., mens entréen var gratis for kvinder. Dette betød, at en entré for et homoseksuelt par ville være 400 kr., mens prisen ville være det halve for et heteroseksuelt par, der var mænd.

Nævnet kunne ikke tage stilling til forskellig pris på grund af seksualitet, da dette ikke er omfattet af ligestillingsloven. Nævnet fandt til gengæld, at de forskellige priser for mænd og kvinder var i strid med loven.

Klager fik derfor medhold i denne del af klagen.

Alder/Handicap

J. nr. 2013-6810-06526

En elektriker født i 1954 blev fyret fra sit fleksjob som reparatør i teknisk afdeling hos en supermarkedskoncern. Afskedigelsen blev begrundet med, at elektrikeren som følge af sit handicap ikke kunne arbejde fuld tid. Afdelingen afskedigede i alt 63 medarbejdere. På afskedigelsestidspunktet var en femtedel af medarbejderne i afdelingen over 55 år, men af de afskedigede var en tredjedel af medarbejderne over 55 år. Samtidig anførte indklagede, at det var nødvendigt at sikre en ligelig aldersspredning fremadrettet. To medlemmer fandt, at der var formodning for, at klagers handicap og alder indgik i beslutningen om afskedigelse. Indklagede havde ikke bevist, at ligebehandlingsprincippet ikke var krænket.

Klager fik derfor medhold og en godtgørelse på 270.000, svarende til ni måneders løn.

J. nr. 2013-6810-40825

En mand i tresserne blev afskediget, efter hans arbejdsgiver fusionerede med en anden virksomhed. Afskedigelsen skyldtes bortfald af opgaver. Klager blev senere tilbudt en anden stilling i virksomheden, men til en lavere løn. Klager afslog dette tilbud. Nævnet fandt, at klager ikke havde

påvist faktiske omstændigheder, der gav formodning om, at afskedigelsen skyldtes hans alder. Nævnet lagde til grund, at aldersgennemsnittet i virksomheden efter afskedigelserne var stort set uændret.

Klager fik derfor ikke medhold.

